

aktüel kirmızı

Anabilim Eğitim Kurumları ücretsiz yayınıdır.

Nisan 2014

KAYA ÇİLİNGİROĞLU:

**KENDİNİZİ NE KADAR
GELİŞTİRİRSENİZ, BAŞARIYA
O KADAR YAKLAŞIRSINIZ**

DOĞUŞ OTO GENEL MÜDÜRÜ
ZAFER BAŞAR:

**EMEĞİN VE BİLGİNİN GÜCÜNE
İNANMAKTAN VAZGEÇMEYİN**

BENAL TANRISEVER ŞİMŞEK:

**FARK YARATABİLMEK İÇİN ÖNCE KENDİNİZE
SONRA NOTALARA GÜVENİN**

Çekmeköy - Sancaktepe
kampüsü açılıyor!

“ARTIK BEN DE ANABİLİM’LİYİM.”

- Deneyimli kadrosuyla akademik sınavlarda %97 ve %100 oranında başarılar
- Bilimsel veriye dayalı olarak hizmet veren Yetenek Geliştirme Programı (YGP)
- Son 10 yılda ulusal ve uluslararası yabancı dil sınavlarında geleneksel birincilik ve ikincilik dereceleri
- Anaokulundan liseye öğrencinin gelişimini takip etme imkanı veren Türkiye’deki tek Okul Bilgi Sistemi (OBS)
- 3 yıl gibi kısa bir sürede dünya ikinciliği elde eden ve Olimpiyatlara 5 sporcu birden gönderen Anabilim Spor Kulübü

www.anabilim.k12.tr

 /AnabilimEgitim

 /Anabilim_Egitim

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

☎ 415 00 00

Ataşehir Anadolu Lisesi
Ataşehir Ortaokulu

Ataşehir İlkokulu
Ataşehir Ana Sınıfı

Sancaktepe Ortaokulu
Sancaktepe İlkokulu

Sancaktepe Ana Sınıfı
Çekmeköy Anaokulu

Suadiye Anaokulu
Dragos Anaokulu

Koşuyolu Anaokulu
Ataşehir Anaokulu

Eseneşehir Anaokulu
Çengelköy Anaokulu

Kırmızı Aktüel bizi bize anlatıyor

Anabilim'in nabzını tutmaya devam eden Kırmızı Aktüel, üçüncü sayısıyla yine dopdolu. Kırmızı Aktüel'in eğitim dünyasının en inovatif çalışmalarından biri olarak konumlanmasında sizlerin emeği çok büyük. İlk günden bu yana bizi motive eden harika eleştiriler aldık. Herkese en baştan içten teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

Sosyal sorumluluk projelerine ağırlık veren, yarınlarımızın teminatı çocuklarımıza yatırımı öncelik kabul eden Anabilim Eğitim Kurumları, üstüne düşeni gücü yettiğince yapmaya gayret ediyor. Geçtiğimiz aylarda lansmanı yapılan "Özel Bir Şans!" sosyal sorumluluk projesi; televizyon, sinema ve iş dünyasından saygın isimlerin desteğiyle hayat buldu. Duayen oyuncu Halil Ergün, sunucu Özlem Yıldız, dizilerden tanıdığımız oyuncu Sema Öztürk ve iş adamı Kaya Çilingiroğlu, birer öğrencimizin hamiliğini üstlenerek kampanyanın en önemli gücü oldular. Örnek davranışlarıyla, insan olmanın ünlü olmaktan çok daha önemli olduğunu hatırlatan değerli destekçilerimize huzurlarımızda bir kez daha teşekkür ederim. Sportif ve akademik olarak başarılı gençlerimiz, Anabilim'de bundan sonraki eğitim hayatları boyunca melek kalpli ünlülerimizin gölgelerinde olmanın huzurunu yaşayacaklar hiç kuşkusuz. İyi bir iş adamı olduğu kadar iyi bir baba olarak da tanıdığımız Çilingiroğlu ile bu sayımıza özel ve keyifli bir röportaj yaptık. Röportajın satır aralarında hayatta başarılı olmanın çok özel formülleri gizli.

Anabilim, her bir paydaşıyla büyük, güçlü ve dinamik bir yapıya sahip. Kırmızı Aktüel, bu yapıdan yansıyan bir ayna sadece. Bizi bize anlatıyor. Bu sayıda yine okumaktan en az bizim kadar tat alacağımız haberler, söyleşiler ve makaleler bulacaksınız. Her bir sayfayı hazırlarken sizlerden çok şey öğreniyoruz. Velimiz Didem Öztürk'ün otomobil tutkusuna tanık olabilir, Çekmeköy Anaokulu Müdürü Neşe Okay'ın kaleminden Fas'a büyümlü bir yolculuk yapabilir, velimiz Hasan Mahnaoğlu'nun sahibi olduğu Sultanahmet'teki Pasha Restoran'da lezzet molası verebilir veya yine bir başka velimiz Prof. Dr. Cafer Türkmen'den sağlıklı dışların sırrını öğrenebilirsiniz.

Eğitimde her zaman ilkleri başarmayı hedefleyen Anabilim Eğitim Kurumları, yenilikçi projeleriyle fark yaratmaya devam edecek. Bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle...

Saygılarımızla,

Serkan Kılıç
İcra Kurulu Başkanı
Anabilim Eğitim Kurumları

6

REHBER

6

Doğuş Oto Genel Müdürü Zafer Başar:
Emeğin ve bilginin gücüne inanmaktan
vazgeçmeyin

BÜYÜTEÇ

10

Yasemin Gündoğar:
Anabilim öğrencilerine dünya insanı
olmayı öğretiyor

MODA

14

Rifat Özbek'in eli değince yastık bile sanat
eserine dönüşüyor

HOŞ SOHBET

18

Kaya Çilingiroğlu: Kendinizi ne kadar
geliştirirseniz başarıya o kadar yaklaşırsınız

KEYİFLİ BULUŞMALAR

22

Ali İhsan Varol: Eğitim, yaşamımda bitmemiş
bir şarkı gibi

KARİYERİM

24

Anabilim'de edindiğim birikim hâlâ yolumu
aydınlatıyor

ÖĞRENCİLERİMİZLE MÜZİK

26

Benal Tanrısever Şimşek:
Fark yaratabilmek için önce kendinize sonra
notalara güvenin

HOBİ

30

Heyecan ve huzur dolu bir spor: rüzgâr sörfü

SÜRÜŞ KEYFİ

32

Didem Öztürk: Otomobil kullanmak
özgürlükle eş değer

LEZZET DURAĞI

36

Hiçbir sanat eseri bu kadar lezzetli değil

GEZGİN

38

Büyülü ülke: Fas

SAĞLIKLI YAŞAM

42

Diş sağlığının korunması için neler yapılmalıdır?

ŞEHRİN MEKÂNLARI

44

Tarihin, hoş sohbetin lezzetle buluştuğu
bir adres: Pasha

KÜLTÜR SANAT

48

KİTAP

50

22

24

aktuel kirmızı

İmtiyaz Sahibi

Anabilim Eğitim Kurumları

Yazı İşleri Müdürü (sorumlu)

İhsan Önder

Yayın Kurulu

Prof. Dr. Uğur sak
Yasemin Gündoğar
Seda Zeynep Aytaçlı
Muhabbet Oğuzcan
Dr. Özgür Şimşek

Yönetim yeri:

Şenol Güneş Bulvarı, İkbâl Cad.
Kahraman Sok. No:1 Çamlık
K. Ataşehir/ İstanbul
Tel: 0216 415 0000
E-Posta: anabilim@anabilim.k12.tr

YAPIM

Özde *Yayıncılık*

Genel Yayın Yönetmeni

Özden Kılıç
ozdenkilig@ozdeyayincilik.com

Editör

Erdem Çağlayan
erdem@ozdeyayincilik.com

Tasarım

Serpil Atmış

Muhabir

Çetin Kaya

Fotoğraf

Onur Uzbaşaran, Cem Eryiğit

Özde Yayıncılık ve Tasarım Hizmetleri

Tel: 0212 552 99 90
www.ozdeyayincilik.com

Baskı:

Eray Basım Hizm.
Tic. Ltd. Şti. tel: 0212 629 06 40

Yayın türü: Yaygın süreli, altı aylık

26

30

36

38

32

42

44

Röportaj: Erdem Çağlayan

DOğUŞ OTO GENEL MÜDÜRÜ ZAFER BAŞAR:

**“EMEğİN VE BİLGİNİN GÜCÜNE
İNANMAKTAN
VAZGEÇMEYİN”**

Doğuş Oto Genel Müdürü Zafer Başar, kendi kariyer yolculuğu üzerinden verdiği örneklerle geçmişin ve bugünün iş dünyasına ait kuralları yorumlarken, özellikle gençlerin karşı karşıya olduğu riskleri değerlendirdi. Başar'a göre bilgiye erişimin son derece kolay ve hızlı hale gelmesi, derinlemesine bir hâkimiyet yerine yüzeysel veriler üzerinden oluşan algılara neden oluyor. Başarılı bir kariyer için önce "iyi insan" olmanın önemine vurgu yapan Zafer Başar, emeğe ve nitelikli bilgiye olan inancın hedefleri daha ulaşılabilir kıldığını dile getiriyor.

Zafer Başar'ın bugünkü dünyasına temel oluşturan çocukluk yıllarına gitmek istiyoruz öncelikle. Nasıl bir ortamda büyüdünüz?

Öncelikle keyifli bir ailede büyümüş, çocukluğumu özgürce yaşamış biri olduğumu ifade etmeliyim. Babam müzik öğretmeni, annem ev hanımıydı. Babamın mesleği dolayısıyla üç kardeşimle birlikte müzikle iç içeydik hep. Babam, elinden geldiğince tüm işlere kendisi çözüm üreten, bir sorun olduğunda tamirci çağırarak yerine kendi onarmaya çalışan bir insandı. İlk gözlemlerimden biri onun bu özelliği idi. Çünkü aynısını bize de öğütüyor, imkânları en iyi şekilde değerlendirmemiz gerektiğini söylüyordu. Tabii, biz de bu anlayışla büyüdük. Sonrasında iş yaşamımda çözüm yolları bulmanın ve en iyi sonuca ulaşmanın önemini tecrübe ederek görmüş oldum. Öğretmen çocuğu olarak öğretmenlerle çevrili bir sosyal ortamda elbette bazı sınırlamalarımız vardı. Dengeli, dürüst, örnek bireyler olmamız gerektiğini daha o yaşlarda benimsemiştim. Ama bu benim rahat, keyifli bir çocukluk geçirmeme engel olmadı. Aksine bu özellikleri taşıyarak ilerlebileceğimi öğrendim. Yine çocukluğumda keşfettiğim ve sonraki yaşamımda çok faydasını gördüğüm bir diğer konu ise bilgiye nasıl ulaşacağım ve kullanacağım ile ilgiliydi. Zannediyorum "öğrenmeyi iyi öğrendim". Dolayısıyla yöneticiliğim döneminde de sürekli olarak nasıl öğrenilmesine ilişkin çalış-

ma arkadaşlarıma yardımcı olma şansımı çok önceleri kazandım.

O dönemde geleceğe ilişkin şekillenmeye başlayan hayalleriniz var mıydı?

Çocukluğum Sakarya'nın Arifiye ilçesinde geçti. O zamanlar bölgede otomobil lastikleri üreten bir fabrika vardı. Günün birinde bu fabrikanın genel müdürü olmayı hayal ederdim. Annem ve babam bizlerin iyi bir eğitime ulaşmamızı istedikleri için o dönemde İstanbul'a taşınma kararı aldılar. Böylece bizim için arzu ettikleri daha iyi eğitim koşullarına sahip olacaktık. İlkokulda okurken İstanbul'a geldik. Tabii küçük bir yerden İstanbul gibi bir metropole taşınmak hayata bakışımızı da önemli ölçüde etkiledi. Daha geniş bir çevrede, daha farklı meslek gruplarından insanların çocuklarıyla arkadaşlık etmem gerekiyordu. Yaşamaya ilişkin kurallar benim için tekrar yazılmaya başladı. Daha sonra büyük şehre ayak uydurma konusundaki sıkıntılarımı aştım. Bundaki en büyük etken çocukluğumda bana verilmiş şans olan "dışa dönük" yapımdı. Sosyal bir çevrenin içinde, sosyal bir çocuk olarak büyümüş olmanın avantajını çok çabuk insanlarla iletişim kurarak aşma şansını buldum.

Peki, başarılı bir öğrenci miydiniz?

Değerler konusunda bana öğretilenleri yapmakla beraber çok üst düzey bir öğrenci olamadım. Dersi derste dinleyen bir yapım

MÜŞTERİ BEKLENTİLERİ ÇERÇEVESİNDE ŞEKİLLENEN HİZMETLERİ VE TİTİZLİKLE BİR ARAYA GETİRİLEN İNSAN KAYNAĞIYLA OTOMOTİV SEKTÖRÜNDE STANDARTLARA YÖN VEREN DOĞUŞ OTO, GENEL MÜDÜR ZAFER BAŞAR'IN YÖNETİMİNDE DEĞER ÜRETMEYİ SÜRDÜRÜYOR. SEKTÖRDE 30 YILA YAKLAŞAN BİR DENEYİME SAHİP OLAN ZAFER BAŞAR, BU YOLCULUKTA EDİNDİĞİ MESLEKİ ZENGİNLİKLERİ KIRMIZI AKTÜEL OKUYUCULARIYLA PAYLAŞIYOR.

'AİLE OLARAK ÇOCUKLARIMIZIN İYİ BİR EĞİTİM ALMALARINI SAĞLAMALI, BU ANLAMDA ONLARA HER ZAMAN DESTEK OLMALİYİZ. AMA BUNDAN DAHA ÖNEMLİSİ ÇOCUKLARIMIZI AHLAKLI, DÜRÜST, ÇALIŞKAN VE "İYİ BİRER İNSAN" OLARAK YETİŞTİRMELİYİZ. BU HAYATTA HERKES ÜST DÜZEY YÖNETİCİ OLAÇAK DİYE BİR KAİDE YOK. HAYATI AHLAKLI, DÜRÜST, MUTLU VE HUZURLU YAŞAMAK İÇİN MİLYONLARCA YOL VAR. GENÇLERİMİZ HEDEFLERİNİ ÜST DÜZEY BİR YÖNETİCİ OLMAK ÜZERİNE DEĞİL, İYİ BİR İNSAN OLMAK ÜZERİNE KURMALI.'

vardı. Ama ev ödevlerini sevmezdim. Ancak bunun, dışa dönük, hareketli insanların temel sıkıntısı olduğunu düşünüyorum. Sosyal çevre olarak İstanbul rekabetçi, kendine yetmeyi gerektiren bir atmosferi içeriyordu.

Üniversite tercihini yaparken sizin için belirleyici unsurlar nelerdi?

Küçükken topladığımız elmaları ipe geçirip trenlerde satardık. O zamandan beri bir işletmenin içerisinde yer almayı istiyordum. Çok bilinçli değildim ama işletme fakültesinin hayallerime ulaşmak konusunda bana yardımcı olabileceğini düşünüyordum. Bu nedenle Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni tercih ettim. Üniversite döneminde bir otomotiv firmasının 'Satıcı El Kitabı' adlı çalışmasında grup üyesi olarak yer aldım.

Otomotiv sektöründeki kariyeriniz nasıl şekillendi?

Otomobil, çocukluğumda ve gençliğimde çok yaygın olmayan, ulaşmayı hayal dahi edemeyeceğimiz, zenginlerin sahip olduğu bir araçtı. Her çocuk için bir tutkuydu. Otomobil sevgim babamın tenekeden yaptığı küçük bir oyuncakla başladı. Gerçekte ise otomobille tanışmam iş hayatına girdiğim döneme denk geldi. Mezun olduktan sonra Türkiye'nin en köklü gruplarından birinde satış danışmanı olarak işe başladım. Tarihin cilvesi, söz konusu firma çocukken bahçesinde piknik yaptığım ve ilk kariyer hayallerimi süsleyen firmanın satış ve pazarlamasını yapıyordu. Yaklaşık yedi yıl burada çalıştıktan sonra yine aynı gruba bağlı olan otomotiv şirketine 1992 yılında "Satış Müdürü" unvanıyla transfer oldum. O dönemde otomobilin insanlar için ne ifade ettiğine, insanların yaşamını nasıl kolaylaştırdığına ve özgürlükle ifade edilebilecek yaşam tarzını nasıl pekiştirdiğine tanık oldum. Orada da yaklaşık beş yıl çalıştıktan sonra bu kez Doğu Grubu'ndan bir davet aldım ve 1997 yılında Volkswagen'e geçtim. Buradaki görevimin ardından Scania kamyonlarının ve çekicilerinin Genel Müdürü olarak çalışmaya başladım. Beş yıl kadar burada çalıştım. 2004 yılında Doğu Otomotiv yeniden yapılanmaktaydı. Bu yolculukta benim liderlik etmemi istediler. Aynı grupta Scania'dan Doğu Oto şirketine geçme şansı buldum. Bu kararlarıyla beni çok mutlu ettiler. Öğrene öğrene gelmiş olduğum bu serüvende artık bildiklerimi daha üst bir düzeyde hayata geçirebilme şansı bulacaktım. Tabii ki çok acemiliklerim oldu. Birçok hata yaptım ve yapmaya da devam ediyorum. Çocukluğumdan beri "öğrenmeyi öğrenmek" konusunda ebeveynlerim tarafından sağladım

bir şekilde eğitildiğim için aynı hatayı bir daha yapmamak ve kendimi, şirketimi, arkadaşlarımı geliştirmek için çalışıyorum.

Söz konusu yeniden yapılanma sürecinde ne tür adımlar atıldı?

2004 yılında altı bölgede ve İstanbul, Ankara ve Bursa'da Doğu Oto'nun büyük yatırımlarını yapmaya başladık. Faaliyetlerimiz hâlâ devam ediyor. 2004 yılında 454 çalışanı olan şirketimizde, bugün 1508 kişi istihdam ediliyor. Kadın yöneticilerin hem şirket temsilinde hem de süreçlerde söz sahibi olduğu, kurumsal, şeffaf, hesap verebilir, demokratik ve her şeyin açıkça tartışıldığı; şirket bakışı açısından değil müşteri bakışı açısından faaliyetlerin yürütüldüğü, öğrenen bir organizasyon yaratma noktasında çok çaba sarf ettik. Doğru insanları bulursanız ve bunları doğru yerlere yerleştirirseniz iyi bir vizyonunuz, işletme politikanız var ise fayda üretirken gelir elde etmeyi bir işletme prensibi olarak kabul ederseniz, başarısız olmanız mümkün değildir. Ama doğru insan, doğru yer prensibini mutlaka disiplinle sağlamanız gerekir. Hiçbir zaman terk etmeyeceğiniz bu üç kural sizi başarıya ulaştıracaktır. Ancak böbürlenmek, kibir ne kişisel olarak sahip olmanız gereken, ne de kurumsal olarak sahip olmanız gereken kültürel kriter olmamalıdır. Alçak gönüllü olmak, hizmet etmeye daima hazır olmak, müşterinizin patronunuz olduğunu kabul etmek, herkesi daha tutarlı ve mütevazı davranmaya yönlendirir.

Otomotiv sektörü rekabetin çok yoğun olduğu dinamik bir sektör. Böyle bir ortamda pazarda nasıl bir noktada konumlanıyorsunuz?

Doğu Oto dünya çapında zirvede yer alan markaları bünyesinde barındırıyor. Volkswagen, Porsche, Seat, Audi, Skoda gibi markaları temsil ediyoruz. Ayrıca Doğu Oto Değerleme(DOD) adını vermiş olduğumuz ikinci el araç satış şirketimiz var. Şu anda Türkiye'de perakende olarak satılan her 100 araçtan yedisi şirketimiz tarafından satılıyor. Geçen sene 43 bin araç sattık ve 230 bin araç tamiri gerçekleştirdik. Müşteriyle yaşayan bir şirketiz. Her gün ortalama 900 servis müşterisi ağırırıyoruz. Araçlarımızı incelemek için her gün ortalama 450 kişi showromlarımızı ziyaret ediyor. Sürekli pazarın ve hayatın içinde, dinamik, daima hizmete hazır ve müşterilerin hayatlarını kolaylaştırmayı hedefleyen bir şirket olmak için çalışıyoruz.

Doğu Oto, global pazar içerisinde nasıl bir noktada?

Aslında Batı Avrupa'da yaşanan ekonomik

krizden dolayı mukayese yapmak çok doğru olmayabilir ama Volkswagen Grubu'nun toplam pazardan elde ettiği paya Türkiye'de de ulaşmış bulunuyoruz. En büyük farkımız, Almanların üretmiş olduğu mükemmel otomobillere en az bu mükemmellik seviyesinde hizmet verebilme yeteneğimizdir. Uluslararası araştırma şirketleri ülkelere giderek, bu ülkelerdeki müşterilerle konuşup, verilen hizmete ilişkin görüşlerini alırlar. Doğu Oto; Avrupa'da, bütün distribütörlerin ve pazarlama şirketlerinin içinde iki yıl üst üste dünyanın en iyi distribütörü seçildi. Bu, satış adedi ve elde etmiş olduğu pazar payından bağımsız olarak vermiş olduğumuz hizmetlerin kalitesiyle alakalıdır. Biz de bütün çalışanlarımızı elde ettikleri kârdan, adetten ve cirodan önce vermiş oldukları hizmetin kalitesiyle değerlendiririz. Bu sürdürülebilirliği sağlayan bir şey. Ticaret hayatı, çok kâr eden ama müşteriye gözetmeyen ve daha sonra gücünü kaybeden binlerce şirketin hikâyesiyle doludur. Böyle bir şirket olmak istemediğimiz için müşteri odaklı şirket politikamızda ısrar ediyoruz.

Öğrenmeyi öğrenme ya da bilgiye ulaşma yöntemine vurgu yaptınız. Bir baba olarak siz bunu çocuklarınıza nasıl aktarıyorsunuz? İki oğlum var. Sadece onların nezdinde değil tüm gençlerin düşebilecekleri bir tuzaktan söz

STRESTEN UZAKLAŞMAK İÇİN NELER YAPARSINIZ?

Vaktimin önemli bir bölümünü ailemle beraber geçiriyorum. Evimin bahçesinde sebze yetiştirmek ve bunlarla yemek yapmak benim en büyük hobim aslında. Yemek yemeyi pek sevmiyorum ama yemek yapmayı çok seviyorum. Yaptığım yemeğin beğenilmesi beni mutlu ediyor. Düşüncelerimden ve stresten uzaklaşmam için mutfak benim için önemli, eşim de bu duruma anlayış gösteriyor. Ayrıca okumayı ve müzik dinlemeyi çok seviyorum. Operaya karşı bir ilğim var. Dinlemeden önce okurum ve anlayarak dinlerim. Özellikle caz, klasik batı müziği ve opera konusunda hatırı sayılır bir koleksiyona sahibim. Gençlere de tavsiye ediyorum.

edeceğim. Bizim zamanımızda bilgiye ulaşım kolay değildi. Çok çaba sarf etmeniz, mutlak suretle bilgiye derinlemesine hâkim olmanız gerekirdi. Biz bir şeyi derinlemesine öğrenmek için emek vermediğimiz sürece üretmenin ve yönetmenin mümkün olmadığını öğrenen bir kuşaktan buraya geldik. Şimdi ise sanal bir dünyanın içinde, çok süratli bir biçimde malumata ulaşma şansı var. Malumat bilirsiniz ki bilginin başlığıdır. Bugün her şeyden birazcık bilmek maalesef gençlerimiz tarafından yeterli görülüyor. Sanal ortam, uzmanlaşmak ve bir konuda derinlemesine bilgi sahibi olmak ihtiyacını ortadan kaldıran büyük bir tuzak. Gençler bunun zararını iş hayatına atıldığında, aldıkları bu küçük malumatların kendilerine yeteceklerini düşündükleri anda görüyor. Bu onların çok hata yapmasına neden oluyor. Doğru karar almalarını engelliyor. Vizyon genişlemiyor ve sonuçlara çabuk ulaşacaklarını, her şeyin kendiliğinden olacağını düşünebi-

liyorlar. Sabır, insan emeği gibi temel değerlerden uzaklaşıyor. Çok yetenekli, çok iyi bir eğitim görmüş, harika okullardan mezun fakat üretmek konusunda sanal ortamın yeteceğini düşünenler maalesef başarısız oluyor. Oğullarımla bu konuyu sürekli konuşuyorum. Araştırmadan ve uygulamadan asla vazgeçmemelerini öğütüyorum. Büyük oğlum Amerika'da mühendislik okuyor, küçük oğlum ise Üsküdar Amerikan Lisesi'nde öğrenim görüyor. Bizim elimizden gelen tek şey, onların iyi bir eğitim almaları için destek olmak. Ama bundan daha önemlisi ben çocuklarımla ahlaklı, dürüst, çalışkan yani "iyi birer insan" olmalarını istiyorum. Bu hayatta herkes üst düzey yönetici olacak diye bir kaide yok. Hayatı ahlaklı, dürüst, mutlu ve huzurlu yaşamak için milyonlarca yol var. Gençlerimiz hedeflerini üst düzey bir yönetici olmak üzerine değil, iyi bir insan olmak üzerine kurmalı. Bunu başardıklarında, diğer hedeflere ulaşmaları daha kolay olacaktır.

BÜYÜTEÇ

YASEMİN GÜNDOĞAR

YASEMİN GÜNDOĞAR:

ANABİLİM ÖĞRENCİLERİNE

**DÜNYA İNSANI OLMAYI
ÖĞRETİYOR**

KLASİK EĞİTİM ANLAYIŞININ
SINIRLARINI AŞARAK,
ÖĞRENCİLERİNİN
ULUSLARARASI
STANDARTLARDA
YETİŞTİRİLMESİ İÇİN TÜM
İMKÂN LARI YENİLİKÇİ BİR
YAKLAŞIMLA SEFERBER EDEN
ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI,
YÖNETİM FELSEFESİ VE
NİTELİKLİ İNSAN KAYNAĞIYLA
BU HEDEFİNİ BAŞARIYLA
HAYATA GEÇİRİYOR. BİRÇOK
FARKLI UYGULAMASIYLA
ÜLKEMİZDE ROL MODEL HALİNE
GELEN ANABİLİM EĞİTİM
KURUMLARI, BİREYLERİN ÇOK
YÖNLÜ BİR ŞEKİLDE GELECEĞE
HAZIRLANMASINA ÖNCÜLÜK
EDİYOR. TÜRKİYE ŞARTLARINDA
İMZA ATILAN BU ÖNEMLİ
BAŞARI HİKÂYESİNİN NASIL
ŞEKİLLENDİĞİNİ ANLAMAK
VE BU SÜRECİ VAR EDEN
İDEALİZMİN BİLEŞENLERİNİ
ÖĞRENMEK ÜZERE ANABİLİM
EĞİTİM KURUMLARI İCRA
KURULU ÜYESİ YASEMİN
GÜNDOĞAR İLE BİR ARAYA
GELİYORUZ.

Anabilim Eğitim Kurumları İcra Kurulu Üyesi Yasemin Gündoğar, Anabilim'le yolu kesiştikten sonra eğitim ve kariyer yolculuğunda edindiği birikimleri, sorgulayan, kendine güvenen ve çözüm üretebilen nesillere aktarabilmek için yoğun mesai harcıyor. İcra kurulu üyesi olarak, bu yaşlardaki eğitimin büyük önem taşıdığını aktaran Gündoğar, bireysel özellikleri ve farklılıkları dikkate alan bir eğitim disiplini hayata geçirdiklerini belirtiyor.

Özel hayatta ve iş yaşamında başarının temeli çocukluk yıllarında atılıyor ve gençlik yıllarında şekilleniyor. Bu doğrultuda sormak gerekirse çocukluk döneminizi anlatır mısınız?

Ebeveynler bir çocuğun karakterini şekillendiren, kişisel gelişimini destekleyen ve başarılarının temellerini atan en önemli insanlardır. Sevgi, saygı, şefkat aynı zamanda kuralların, sınırların olduğu huzurlu ve mutlu bir aile ortamında büyüdüm. Çocukluk yıllarımdan itibaren kendi sorumluluklarımın bana verilmiş olması, bana ilerideki hayatımda kendi ayaklarımın üzerinde durma, güvenli ve bağımsız bir kişilik oluşturabilme imkânı sağladı.

Eğitim hayatınızdan ve o dönemdeki hayallerinizden bahseder misiniz?

Şişli Terakki Lisesi mezunuyum. Bilgi Üniversitesi'nde işletme eğitimimi tamamladım. Sonraki yıllarda Yeditepe Üniversitesi'nde Eğitim Yönetimi ve Denetimi Yüksek Lisans programını bitirdim. Her bir eğitim basamağına önem veriyorum. Daha çocukluk yıllarımdan başlamak üzere eğitim yumuşak karnım oldu. Eğitime, sadece bilgiye ulaşmak için değil, kişilik gelişimi, olgunluk, hayata geniş bir çerçeveden bakma becerisi kazandırması

yönüyle de hep ilgi duydum. Eğitimin süreklilik taşıması gerektiğine, yaşam boyu öğrenmeye inanıyorum. Dünyanın farklı coğrafyalarında eğitim görmek, bugün Anabilim okullarında da öğrencilerimize aşılama çalıştığımız dünya vatandaşı olma hissini, küçük yaşlarda içselleştirmemi sağladı. İnanıyorum ki ülkemizin sınırlarını aşan, soran, araştıran, global sorunlara global ölçekte çözümler üreten, bireyler yetiştirmek bakış açılarımızın zenginliği ile mümkün olacaktır.

Sürekli yenilik yaratan bir marka olarak Anabilim'in temel eğitim değerlerini ve bu değerler üzerine inşa edilen vizyonu aktarır mısınız?

Anabilim Eğitim Kurumları'nda birey bir bütün olarak ele alınıp, insanı insan yapan özelliklerin geliştirilmesi hedefleniyor. Yabancı dil, düşünme becerileri, yetenek geliştirme ve kişilik geliştirme üzerine kurulan uzun yılların birikimi olan öğretmenler, akademisyenler ve danışmanlarca şekillendiriliyor. Anabilim'de erken yaşlarda verilen eğitimin önemine özellikle bir parantez açmak gerekir. Anabilim anaokullarında eğitim programı, çocukların bireysel özellikleri ve farklılıkları dikkate alınacak

YAKIN DÖNEMDE ANNE OLMANIN MUTLUĞUNU YAŞAYAN ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI İCRA KURULU ÜYESİ YASEMİN GÜNDOĞAR, BU ÖZEL DUYGUYU; "ANNE OLMAK TÜM HAYATIMI VE YAŞAM ANLAYIŞIMI DEĞİŞTİRDİ. SABIRLI OLMAYI, KARARLARIMA SAHİP ÇIKMAYI, ANI DOYA DOYA YAŞAMAYI VE KOŞULSUZ SEVGİNİN NE DEMEK OLDUĞUNU BUNDAN DAHA İYİ ÖĞRETECEK BİR OKUL OLAMAZ" SÖZLERİYLE YORUMLUYOR.

şekilde uygulanmaktadır. Branş etkinlikleriyle desteklenmiş programımızı Anabilim'in kendi yayınlarıyla en iyi şekilde destekliyoruz. Anabilim, yenilikçiliği benimsemiş bir eğitim kurumudur. Sektöre, özellikle kurumsallaşma atılımlarının başladığı günlerden bu yana "Türkiye'de ilk" olarak tanımlanabilecek birçok uygulamayı kazandırmıştır. Üstün yetenekliler alanında yapılan çalışmalar, ülkemizde ilk kez birinci yabancı dil olarak kabul edilen İspanyolca, çok yönlü ve misyoner tavrımızın yansımaları olarak kabul edilebilir. Anabilim'in vizyonu geniş bir marka olduğunu düşünüyorum. Böyle de olmak durumunda. Zira burası bir eğitim kurumunu ve toplumu hep bir adım önde olmak şeklinde özetlenebilecek bir sorumluluğu var. Anabilim bundan sonra da inovatif projeler geliştirmeye devam edecek.

Tahmin ediyoruz ki; Anabilim gibi köklü ve dinamik bir kurumda görev almak ciddi bir tempoyu da beraberinde getiriyordur. Ki aynı zamanda bir bebeğiniz var artık. Çocuk ve çalışma hayatı ile ilgili ne söylersiniz?

İş ve çocuk arasındaki hassas dengeyi tutturmak çok önemli. Çocuk insanı kendiliğinden disipline eden bir varlık, zamanı ve öncelikleri belirleyip daha iyi organize olmayı öğretiyor. Çocuğunuzun bir gülümsemesi her şeyi unutturuyor, size hayat enerjisi veriyor, ne kadar yorgun, stresli bir gün geçirdiğinizin hiçbir önemi olmuyor.

Anne olduktan sonra hayatınızda neler değişti? Biraz bize bu duygudan bahseder misiniz?

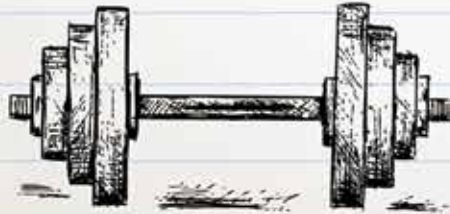
Anne olmak tüm hayatımı ve yaşam anlayışımı tamamen değiştirdi. Sabırlı olmayı, kararlarımı sahip çıkmayı, anı doya doya yaşamayı ve koşulsuz sevginin ne demek olduğunu bundan daha iyi öğretecek bir okul olamaz... Anne olunca çocuğunuza herşeyin en doğrusunu ve en iyisini vermeye çabılıyor ancak hiç bir zaman yeterlilik duygusuna erişemiyorsunuz. Annelik duygusunu kelimelerle tarif etmek mümkün değil, ancak yaşanarak anlaşılabilir bir his.

Kişisel olarak hedefleriniz neler? İleriye yönelik hayalleriniz ve beklentileriniz var mı?

30 yıla yakın bir geçmişe sahip olan Anabilim sayesinde edindiğim birikimin, çok değerli akademisyen ve ekiplerin desteğiyle hazırlanmış olduğumuz, şu anda anaokullarımızda anaokulu kitapları dışında hayata geçirmeyi planladığım, kendime ait olacak olan birkaç farklı kitap projem var. Bunun yanı sıra en büyük hayalim dünyayı gezmek, farklı kültürleri ve insanları tanımak. Ülkemin geleceği, sevdiğim ve kendi adıma birçok farklı beklentilerim var. Kendi adıma insanların doğallığı, sevgi, saygı, güven, anlayış, birlik ve beraberlik duygusunun hâkim olduğu ortamlarda ailem ve sevdiğimle huzur ve sağlıklı yaşamak istiyorum.

MyClub'tan velilere özel
%30 indirim!

Anabilim Eğitim Kurumları velileri
MyClub'ta indirimli
spor yapıyor!

MyClub'World
0216 687 14 14

MyClub'Town
0216 650 18 12

MyClub'Eltes
0216 526 43 59

MyClub'Country
0216 641 21 53

MyClub'SkyTowers
0216 290 20 06

MyClub'Bahçelievler
0212 505 80 00

 /MyClubFitness

 /MyClub_Fitness

RIFAT ÖZBEK'İN ELİ DEĞİNCE YASTIK BİLE SANAT ESERİNE DÖNÜŞÜYOR

YILLARCA DÜNYANIN SAYILI İSİMLERİNİN EN ÇOK GÜVENDİĞİ, ESERLERİYLE YENİ TRENDLER YARATABİLECEK KADAR ETKİLİ BİR TASARIMCIYDI RIFAT ÖZBEK. O, 2000'LERİN BAŞINDA MODA YAŞAMINI BIRAKSA DA MODA ONU BIRAKMADI VE ŞİMDİ BİRBİRİNDEN GÜZEL YASTIK TASARIMLARIYLA YİNE İNSANLARIN ESTETİK İHTİYAÇLARI İÇİN ÜRETMEYE DEVAM EDİYOR. ÖZBEK'İN ÜRETTİĞİ HER YASTIK İLHAMINI YA HİNTLİ BİR KADININ KIYAFETİNDEN, YA DA BİR ANADOLU KÖYÜNDE DUVARA ASILI OLAN 100 YILLIK BİR KİLİMDEN ALIYOR.

Güzel olana karşı bitmek tükenmek bilmeyen bir tutku ve yürek pusulasının gösterdiği yönde şekillenen bir yaşam hikâyesiyle tanıştırmak istiyoruz sizleri. Kendisi gerçekten bir duayen çünkü bu sözcük bizler için kaşıkçı elması gibi. Herkesin üzerinde durmaz, herkes taşıyamaz. Fakat söz konusu Rifat Özbek olunca alelade unvanlar yetersiz kalıyor. Türkiye'den tüm dünyaya uzanan bir yolculuğun başkahramanı olarak Rifat Özbek hiç kuşkusuz Türk modasına kimlik kazandıran öncülerden...

Mimari eğitimine devam ederken içindeki moda tutkusunu daha ağır basınca o yıllara göre oldukça cesur bir adım atarak hayalinin ardından giden Özbek'le Nişantaşı'ndaki sanat galerisini andıran Yastık By Rifat Özbek mağazasında buluşuyoruz. Çoğu kişi iyi bilse de konuya hâkim olmayanlar için belirtelim; Rifat Özbek artık sanatını her biri emsalsiz birer tablo görünümündeki yastıklar üzerinde yaşıyor. Renkler ve motifler arasında gerçekleştirdiğimiz bu sohbeti paylaşıırken, Özbek'in bu güzel mekânını mutlaka ziyaret etmenizi öneriyoruz.

Yaratıcı ve özgün bir tasarımcı olmanızda mutlaka çocukluğunuzdan gelen zenginliklerin etkisi olduğunu düşünüyoruz. Bu yüzden biraz geriye gidelim; bize siyah beyaz fotoğraflardaki Rifat Özbek'i anlatır mısınız?

1953 senesinde köklü bir İstanbul ailesinin evladı olarak dünyaya geldim. Ailemin üç erkek çocuğundan biriyim. Hareketli, oldukça dışa açık ve kolay arkadaş edinebilen bir çocuktum. İstanbul'un artık gerilerde kalan o güzel yüzünü doyasıya yaşadım. Yeniköy'de boğaza bakan bir yalıda geçti çocukluğum. Yazları Açık hava sinemalarına giderek veya komşu evlerin çocuklarıyla oyun oynayarak geçirirdim. Herkes birbirini tanırdı, sıcak ilişkiler vardı.

Özellikle başarılı müzisyenler küçük yaşlardan itibaren bir enstrüman çaldıklarını veya şarkı söylediklerini anlatırlar. Bir moda tasarımcısı olarak sizin çizgiyle ya da modayla aranız nasıldı o dönemlerde?

İyi, bir şeyler çizmekten çok keyif alırdım. Okuldayken Adnan adında yakın bir arkadaşım vardı. Etütler sırasında birlikte gizlice resim çizerdik. Çizdiklerimizi yorumlardık. O zamanlarda daha çok mimariyle ilgili çizimler yapıyordum, aklımda moda yoktu. Yalnız şunu çok iyi hatırlıyorum, etrafımda annem, teyzem ve onların arkadaşları gibi çok güzel giyinen insanlar vardı. O görsel hafıza etkili oldu diye düşünüyorum.

İyi bir öğrenci miydiniz?

Harika bir talebe olduğumu söyleyemem ama

hiç sınıfta kalmadım. Psikoloji, tarih, resim, müzik gibi derslere kabiliyetim vardı. Fakat sayısal derslerde pek iyi değildim. Psikoloji öğretmenimle aram çok iyiydi. Rengin Tinas'tı adı. Bakın ismini bile unutmamışım.

Eğitim için yurtdışına gitmeyi siz mi istediniz?

O dönemlerde durumu müsait olan aileler çocuklarını tahsil için yurtdışına gönderirlerdi. Ailem de eğitimimi yurtdışında sürdürmemi istedikleri için 17 yaşında İngiltere'ye gittim. Liverpool Üniversitesi'nde mimari eğitim almaya başladım. O zamanlar çok ünlü bir okuldu. Projelerim, çizimlerim iyiydi ama ana derslerde başarılı değildim. Aradan üç sene geçtikten sonra mimariye karşı yeterince isteğim olmadığını farkına vardım. 20-21 yaşlarındayken modaya merak saldım.

Moda tutkusunun birden bire mi farkına vardınız? Aileniz nasıl yaklaştı bu tercihinize?

O esnada aile dostumuz olan Cemil İpekçi ile tanıştım. Yazları Türkiye'ye geldiğimde atölyesine giderdim. Önceleri yanına muhabbet etmeye giderken bir süre sonra işlere yardım etmeye de başladım. "Erkek adamdan modacı olmaz" denilen bir dönemdi. Modacı değil, terzi derlerdi. İlk başta ailem itiraz etti ancak gerçekten istekli olduğumu görünce çok ses çıkartmadılar. Londra'daki St Martin's School of Art'a yazıldım. Burada şöyle ilginç bir hikâye var; okula başvuru yapmak için Liverpool'dan Londra'ya trenle geçerken yolda on tane kıyafet çizdim. Görüşmede çizimlerimi gösterdim ve beni hemen birinci sınıfa

aldılar. Son anda yapılan şeyler her zaman en güzel şeylerdir. 70'li yıllar Londra'nın en güzel dönemiydi ve ben de inanılmaz bir zevk aldım. Kendimi ifade edebiliyordum, istediğim şeyleri çizebiliyordum. Çok güzel bir akademik yaşam geçirdim. Okuldan üç tane arkadaşımın aradan kırk sene geçmesine rağmen hâlâ görüşüyoruz.

Genç bir Türk modacı olarak İngiltere'de önyargıyla karşılaştınız mı?

Ben oraya çok çabuk entegre oldum. Türkler, Amerikalılar yani her millet kendi kombilerini oluştururdu. Ben bir kombine girmedim. Ben akademik bir kombine girdim. İtalyan, Alman, İngiliz kökenli insanlarla kombin oluşturdum, çok kültürlülüğü tattım. Bunun hem insan olarak hem de gelişimim açısından çok faydası oldu. Okul biterken son defileme The Sunday Times'in moda editörü gelmişti. Kıyafetlerimi çok beğendi ve bir yazısında benden ve kıyafetlerimden bahsetti.

O makaleyi sakladınız mı?

Londra'daki kütüphanemde duruyor. Çok büyük bir kütüphanem var görsel olarak. Değişik sanat dallarıyla ilgili kitaplarla, fotoğraflarla doludur içi.

Okul bittikten sonra nasıl bir yol çizdiniz?

Türk olduğum için okul bittikten sonra biraz sıkıntı yaşadım. O zamanlar dört sene çalıştığın zaman vatandaşlık veriyorlardı. Vatandaşlık alınca rahatlıkla çalışabiliyordunuz. Ben de Hindistan'a iş yapan Monsoon adlı bir firmaya girdim ve dört sene orada çalıştım. Hindistan'a senede dört beş kere gittim. Hindistan'daki renk cümbüşü dünyada hiçbir yerde yok. Hindistan kültürü de beni çok etkiledi. Vatandaşlığımı aldıktan sonra kendi ayaklarım üzerinde durmaya başladım. Bir finansör buldum, "Ben sana destek veririm" dedi ve o zamanın parasıyla 50 bin pound verdi. Benim yeteneğime yatırım yapmak istedi, tanıdığım biri değildi. Bu sayede 19 parçadan oluşan ilk "Özbek" koleksiyonumu yaptım.

Orası modanın merkezlerinden bir tanesi, dikkat çekti mi tasarımlarınız?

Tabii. Çekmeden olmaz zaten. Bir Amerikan dergisi ilk kıyafetlerimden bir tanesini yayınladı. Daha sonra ilgi çekmeye başladım. Atölyem ziyaret edildi, kulaktan kulağa yayıldıça koleksiyonlar büyüdü. Bu süreçte basın da ilgisiyle karşılaştım. Yavaş yavaş şansın bana doğru dönmesiyle birlikte büyümeye başladım.

Giydirdiğiniz önemli isimler var mıydı o dönemde ve daha sonrasında?

Çok var. Prenses Diana, Madonna, Janet Jackson, Anjelica Huston, Susan Sarandon ve daha birçok dünya çapında ün kazanmış isimle çalıştım.

Mesela Diana ile nasıl tanıştınız? Nasıl biriydi?

Çok mükemmel bir insandı. Kalbi temiz, insan gibi insandı. Çok saygılıydı. Kraliyet ailesinden olduğu için provalarında bir kere bile dokunamazdınız ona. Yanında muhakkak iki kadın getirirdi ve onlar dikerlerdi. İlk geldiğinde "Kırmızı bir kıyafetinizi beğendim. Evde giymek için istiyorum. Sizden başka kıyafetlerde isteyeceğim ama o kırmızı elbiseyi çok beğendim. Dışarıda giyemem çünkü biraz açık" dedi. Öyle bir samimiyet oldu aramızda. 4-5 kere kıyafet yaptım sonrasında.

Peki, Londra dışında da kurumsal olarak başka şehirlerde de kıyafetlerinizi sergilediniz mi?

Londra'da başarılı olunca Milona'da başarılı modacılar arayan büyük bir firma geldi ve beni bünyelerini katmak istediklerini söyledi. Açıkçası bu bana bir aşama daha atlattı. Hem dünyaca tanınmaya, hem de Milona'da

defileler yapmaya başladım. Kariyer anlamında büyük bir ilerleme yaşadım ve gerisi de geldi.

Bir Türk olarak orada başardıklarınız Türkiye'ye nasıl yansıyor? Takip edebiliyor muydunuz?

Çok takip edemedim yoğun çalıştığım için. Ama babam yollardı bana basında çıkan haberleri.

Klasik bir soru belki ama Türk motiflerinden de istifade ediyor muydunuz?

Evet, tabii ki kullanıyordum. Devamlı Türk motiflerini kullanmadım ama yer verdiğim oldu. Sadece Türk değil her türlü kültürü kullandım. Afrikalılardan, Hindistan'dan, Amerikalı Kızılderililer'den ilham alıp her sezon farklı kültürleri kullanırdım.

Türkiye'de ne zamandan beri bulunmaya başladınız?

Son 10 senedir daha çok Türkiye'de bulunmaya başladım. Çünkü bıraktım artık modayı. Son zamanlarda çanta, ayakkabı tasarlamıştım Hem sıkılmaya başlamıştım hem de zaten moda eski tadında değildi.

Çok kolay bir karar olmasa gerek?

Yok, kolay değil tabii ki. Ama ben her zaman cesaretli kararlar aldım. Mesela, mimariyi bıraktım modağa geçtim. Hiçbir zaman korkak biri olmadım. Keyfim ne isterse onu yaptım.

“GENÇLERE TAVSİYEM, YETENEKLERİ DOĞRULTUSUNDA KENDİLERİNE BİR HEDEF BELİRLEMELERİ VE BU HEDEFTE ULAŞMA KONUSUNDA ISRARCİ OLMALARIDIR. İNSAN BİR ŞEYİ ÇOK İSTİYORSA AİLESİ DE DESTEK OLUR ZATEN. SANATÇI OLMAK HIÇ KOLAY DEĞİL; BİR YANDAN KENDİNİZE GÜVENMELİ BİR YANDAN DA DIŞ DÜNYAYA DİRENEBİLMELİSİNİZ.”

Ömrünü tasarıma ve üretime adanmış biri olarak yine de bu işten kopamamışsınız. Yastık By Rifat Özbek nasıl doğdu?

Modayı bıraktıktan sonra Bodrum Yalıkavak'tan bir ev aldım. Dekorasyonunu yaparken yastık aradım ama hiçbir yerde istediğim gibi bir şey bulamadım. “Ben bulamıyorsam insanlarda güzel bir şey bulamıyordur” diye düşündüm. Ortağımla beraber oturduk ve ismini “Yastık” koyup sadece yastık yapmayı amaçladık. Ben her zaman cesurca adımlar attım. 17 yaşımıdayken kendimi hiçbir tanıdığımın olmadığı Londra'nın ortasında buldum. Çok da mutluydum. O yalnızlık çok keyifli geldi bana. Yastık da böyle bir adımın halkasıydı aslında. Yalıkavak'da küçük bir dükkanda başladık. Atölyemizi bir galeri gibi süsledik yastıklarla. Renkli renkli yaptık ki gezenlerin içi açılsın. Birçok yabancı konduğumuz gelmeye başladı. İstanbul'da da bir mağaza açmamız konusunda öneriler geldi. Biz de önce İstanbul'da ardından Londra'da birer mağaza açtık.

Yastık ilginç olduğu kadar oldukça da zengin bir alan. Yine moda temelli ama modayı farklı bir formda ele alıyorsunuz...

Evet. Bir yastığı tasarlıyorsunuz ama hemen ardından değişik bir şey yapıyorsunuz. Önü ve arkası gibi. Ceket yapardım mesela eskiden. Benim için astarı dışı kadar önemli. Burada çoğu insan yastık yapıyor ama arkasına dümdüz bir şey koyuyor. Bizde öyle değil. Bir de burada çoğu yastığın içi kırpık dolu. Biz içine kuş tüyü, lavanta koyduk hanımların seveceğini düşündüğümüz için. Önü arkası kadar iyi olsun istedik, çünkü ucuz değil. Ama hiç olmasa aldığın vakit iki yastık almış olsun iste-

dik. Çift taraflı kullanılabilir yastıklar üretiyoruz. Hem farklılık yarattık hem de değer verdik.

Bu yastık tasarımlarını yaratırken çıkış noktanız nedir?

Kütüphanemden bahsettim. Oradaki kitaplardan eski desenlere bakıp onlardan bir şeyler çıkarmaya çalışırım, çizimler yaparım, boyarım. Çeşitli ülkeleri gezerken gördüklerimden ilham alırım. Küçük bir kumaş parçası veya bir cam, bir çömlek, bir çivi vesaire her şey bana ilham verebilir. İlhamın nereden geleceğini bilemeyiz. Bazen tam uyurken gelir, kalkar hemen çizerim.

Moda kabul edersiniz ki form değiştirdi. Genç okurlarımıza önerileriniz var mı?

Gerçekten form değiştirdi. Çok daha rekabetçi bir hal aldı. Onun için kendilerine inanmaları, kulaklarını tıkayıp kendi doğrularının peşinden gitmelerini, kopyacılıktan kesinlikle uzak durmalarını öneriyorum. İlham almakla kopyacılık ayrı şeylerdir. Bunun ayrımını çok iyi yapmalarını tavsiye ediyorum. Yaptıkları bir çizime bakıp başka bir çizime benzettikleri an o çizimi yırtıp atmalarını öneriyorum.

Ülkemizde ailelerin çocuklarının meslek seçimi ile ilgili tercihleri bellidir. Doktorluk, öğretmenlik, mühendislik gibi. Moda alanından ilerlemek isteyen gençler ailelerini nasıl ikna edebilir?

İsrar edecek. Bir insan çok istiyorsa eğer ailesi de destek olur ona zaten. İstediklerini göstermeleri lazım ailelerine. Dış dünyaya direneceksin, biraz kendine güveneceksin. Kolay değil sanatçı olmak. Esasına bakarsanız benim bile kendime güvenim çok az. Sanatçılar karmaşık insanlardır, çok düşüncelidirler her açıdan. Hiçbirimiz mükemmel değiliz. Benim psikolojim de mükemmel değil. Her gün kafamın içinde sekiz tilki birbirini kovalıyor.

Kariyeriniz boyunca hiç unutamadığınız bir olay var mı?

İngiltere'de “Senenin Modacı” ödülünü aldım. Margaret Thatcher'dan ödülümü alırken bana; “Yeni ayakkabı alacak parayı artık bulursun herhalde” demişti. (Gülüyor) Çünkü törene eski bir ayakkabıyla gitmiştim.

Ortağınız Erdal Bey'de son dönem başarılarınızda önemli bir isim. Kendisi için neler söylemek istersiniz?

Başarımın yüzde 50'si de onundur. 14 sene evvel tanıştık. O da meraklıydı benim gibi böyle şeylere. Beraber hayallerimizi gerçekleştirme kararı aldık ve ortak olduk. O işin ticari kısmıyla ilgileniyor. İş adamı kafası olan bir isim.

İş gayet iyi gidiyor. Devamı için planlarınız var mı?

Büyütmek istiyorum. Ben mobilya yapmak istiyorum. Bundan da sıkılabilirim belli olmaz. Çünkü sürekli aynı işi yapmak bana cazip gelmiyor. Değişim her zaman şart. Yeni bir alanda başlayıp orada da başarılı olmak istiyorum. Yeni bir mücadeleye başlamak istiyor insan. Maymun iştahlıym biraz.

KAYA ÇİLİNGİROĞLU:

KENDİNİZİ NE KADAR GELİŞTİRİRSENİZ,

BAŞARIYA

O KADAR YAKLAŞIRSINIZ

SPORUN, SOSYAL YAŞAMIN VE İŞ DÜNYASININ EN RENKLİ SIMALARINDAN BİRİ KAYA ÇİLİNGİROĞLU. YORUMLARIYLA HER RENKTEN FUTBOL TUTKUNUNUN SÖZCÜSÜ OLURKEN YAŞAM FELSEFESİ VE DURUŞUYLA DA FARKLI BİR PROFİL ÇİZİYOR. ÇİLİNGİROĞLU BU KEZ ANABİLİM ÖĞRENCİLERİNİN SORULARINI YANITLARKEN, EĞİTİM VE İŞ YAŞAMINA DAİR DİKKAT ÇEKİCİ MESAJLARINI PAYLAŞIYOR.

Her daim ismini duyduğumuz ama gerçek yaşamına dair yeterince bilgi sahibi olmadığımız insanlar vardır. Televizyonların ya da gazetelerin bize aktardıkları kadar tanırız, bazen sevgi ve bazen önyargılar oluşur zihnimizde. Biz de böyle bir isimle; Kaya Çilingiroğlu'yla buluşuyoruz bu özel bölümümüzde. Samimiyette ifade etmek gerekir ki Kaya Çilingiroğlu; sohbeti, zekâsı ve açık sözlülüğüyle herkesin yakından tanımak isteyeceği bir insan. Anabilim öğrencilerinin sorularını esprili bir dille yanıtlarken, bir baba, bir futbol tutkunu ve iyi bir işadamı profiliyle değer katıyor sayfalarımıza.

En sık duyduğumuz ama az bildiğimiz bir yönünüzü öğrenmek istiyoruz öncelikle; bize tıp öğrencisi Kaya Çilingiroğlu'nu anlatır mısınız?

Babam doktor olmamı istiyordu. Geleceği çok önceden planlayan bir adamdı. Çok istedi ama ben doktor olabileceğimi düşünmüyordum. Fakat kırmamak adına Tıp Fakültesi'ni yazdım. Pek kazanacakmış gibi durmuyordum ama tesadüfen Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ni kazandım.

Tesadüfen kazanılacak bir okul gibi görünmüyor, özenli bir çalışma gerektirmiyor muydu?

Açıkçası şöyle söyleyeyim. Lise son sınıftayken yedi dersten ikmale kalmıştım. Dolayısıyla yedi dersten ikmale kalmış bir öğrencinin, okulun tarihinde ilk kez Tıp Fakültesi'ni kazanan öğrenci olması tesadüftür. Hatta bu sayede mezun olabildim. Fakat fen derslerim iyiydi. Herhalde fizik, kimya, biyoloji ve matematikte iyi olmamın faydasını gördüm. Biraz da şans yardım etti tabii. O zamanlar puanları da oldukça yüksekti. Şimdi kazanmak daha kolay.

Çoğu insanın hayalini kurduğu bir okulu niçin yarım bıraktınız?

Tıp Fakültesi'nde okuyabileceğimi düşünmüyordum. Çünkü ben doktor anne-baba çocuğu olarak onların nasıl birer hekim olduğunu gördüm. Kendi karakterimi bildiğim için onlar gibi bir hekim olamayacağımı düşünüp, bıraktım. Dördüncü sınıfa kadar geldim. İki tane ders vardı bir türlü geçemediğim; biri farmakoloji, diğeri mikrobiyoloji. Biri ikinci sınıftan diğeri üçüncü sınıftan geliyordu. Defalarca girmeme rağmen veremedim imtihanları. En sonunda da bırakmak durumunda kaldım. Daha sonra da ticarete atıldım.

Bir kızınız ve bir oğlunuz var. Bir baba olarak eğitim sistemimizi nasıl değerlendiriyorsunuz? Öğrencilere ne tavsiye edersiniz?

Bence bir insan eğitimini kendi becerileriyle geliştirebilir. Milyonlarca öğrenci aynı eğitimi alıyor ama sadece birkaç yüz bin tanesi ticarete atılıyor, iş adamı oluyor. Dolayısıyla ben, "Hayat Üniversitesi" denen şeye çok inanıyorum. Kendinizi geliştirmek sizin elinizde. Ancak kendini geliştirirsen hayatta başarıya

Kaya Çilingiroğlu, öğrencilerimiz Kaan Pektaş ve Samim Arda Akoğul ile birlikte.

ulaşırsın. Karakter analizinizi kendiniz yapmanız gerekir. Onu yaptıktan sonra hangi mesleği seçeceğinize karar verebilirsiniz.

Siz dışarıdan kendi başarı hikâyesini kendi yazmış biri olarak görünüyorsunuz...

Tabii ben şanslıydım biraz. Sıfırdan başladım sonuçta. Neticede profesör bir babanın ve doktor bir annenin evladı olarak dünyaya geldim. Çok geniş maddi imkânlarımız yoktu ama güçlü, zeki, çalışkan ve iyi bir hayat öğretmeni olan bir babanın evladıydım. Şansımı da iyi değerlendirdiğimi düşünüyorum. Bu hayatta iyi bir insan olmalıyız çünkü hayat çok kısa. 49 yaşındayım ama bu kadar sene nasıl geçti bilmiyorum. Çok hızlı yaşadım, çok hikâye geçti başımdan. Kiracı olduğun bu kısa hayatta ailene, büyüklerine, küçüklerine, etrafına faydalı olabiliyorsan eğer başarılısındır. Kimseye faydan yoksa çok zengin olsan ne fark eder? İnsanlar başarı kriterlerini büyüttükleri şirketlerle değerlendiriyor ama ben öyle bakmıyorum. Ben kaç insana, kendi çapımda, gücümün el verdiğince, ne kadar faydalı olabildiğime bakıyorum.

Paylaşımca bir yaşam felsefesine inanıyorsunuz değil mi?

Tabii. Çok kazandığınız zaman veya çok kazanan bir şirketin başında durduğunuz zaman,

"Bunu ben başardım. Ben erken kalktım. Çok dürtüstüm. Çok çalıştım" demeyeceksiniz. Zonguldak'ta bütün maden işçileri sabah altıda kalkıp iniyorlar yerin birkaç yüz metre altına. Yani onlar az mı çalışıyor? Hayatın yüzde 95'nin bir şans olduğunu düşünüyorum. O şans size hayatınızda birkaç kez gelir. Geldiğinde iyi değerlendirmeniz gerekir.

Çocuklarınıza yaklaşımınızda ailenizin size yaklaşımını rol model olarak alıyor musunuz?

Şimdiki gençliğe baktığımız zaman bizim dönemimize göre çok daha sorgulayıcı bir gençlik görüyorum. Bize bir şey "yap" denildiği zaman yapılırdı ama onlar "Neden?" diyor. O yüzden de hiçbir zaman zorlamayacağım ama doğruyu, kendi bildiğim kadarıyla göstereceğim. Ünlü olmak tarafına gelince, ünlü olmak güzel bir şeydir, hele de toplumda sevilen

“BEŞİKTAŞLI OLMAK BİR AYRICALIKTIR ASLINDA. BAŞKASI BUNU PEK ANLAYAMAZ, ÇÜNKÜ BEŞİKTAŞ HEP EZİLENİN TAKIMI POZİSYONUNDADIR. ZOR ŞAMPİYON OLURUZ, ZOR 90 DAKİKALAR OYNARIZ AMA BUNDAN KEYİF ALIRIZ. DİĞER TAKIMLARI DA SEVİYORUM, SAYGI DUYUYORUM. ZİRA REKABET OLMADAN FUTBOLDAN ZEVK ALMAK MÜMKÜN DEĞİL”.

biriyeniz. Ünlü olmanın iyi tarafları da vardır kötü tarafları da. İyi tarafları ağır basar her zaman. İyi tarafından istifade ediyorsanız eğer kötü taraflarından da hiçbir zaman şikâyetçi olmayacaksınız. Onları dengelemeniz lazım. İster istemez ünlü bir anne ve babamın evladı da ünlü oluyor. Basın onların peşinde oluyor haklı olarak. Benim çocuğum, bilhassa Zehra bir hata yaptığı zaman, ben hatanın gazetecilerde değil de kendisinde olduğunu izah etmeye çalışıyorum. Çünkü gazeteciler neticede haber peşinde. Seni ünlü yapan da, hatalarını haber yapan da o gazeteci. Dolayısıyla o hataları yapmaman gerekir. Ünlü olmanın faydalarını kendine avantaj sağlayabiliyorsan ne mutlu sana.

Beşiktaş aşkı nereden geliyor?

Trabzonlu bir aileyiz, Almanya’da doğdum. Babam Beşiktaşlıydı. Bilirsiniz genelde aileler karar veriyor çocuklarının hangi takımı tutacağına. Babam fanatik bir adam değildi. Ama ben Beşiktaş aşkını tercih ettim. Galatasaray Klubü’nde senelerce yüzdüm ama takımımı değiştirmedim. İnsanlar dinini değiştirirler ama takımını değiştirmezler. Çok zor bir şeydir. Benim tesadüfen iki çocuğumun annesi de Beşiktaşlıydı. Dolayısıyla çocuklarının Beşiktaşlı olmasında fazla zorlayıcı olmadım, onlar da Beşiktaşlı oldu. Beşiktaşlı olmak bir ayrıcalıktır aslında. Başkası bunu pek anlayamaz, çünkü Beşiktaş hep ezilenin takımı pozisyonundadır. Zor şampiyon oluruz, zor 90 dakikalar oynarız ama bundan keyif alırız. Diğer takımları da seviyorum, saygı duyuyorum. Fenerbahçe ya da Galatasaray olmasa, o rekabet olmasa Beşiktaş olmaz zaten. Fenerbahçeli ya da Galatasaraylı olmak daha kolaydır çünkü çocuklar daha çok sevinirler. Beşiktaşlı olmak zordur hele ufak yaşlardayken.

Futbol tutkunuz kadar golfteki ustalığınız da biliniyor. Nasıl tanıştınız bu sporla?

Biraz enteresan oldu. Bütün arkadaşlarım ısrar ediyordu golf oynamam için ama ben pek önemsemiyordum. Hem futbola ilgileniyordum hem de tenisle ama oynayacak kimseyi bulamadım. Sonra golf oynamayı öğrenip başladım topa vurmaya. Topla ilgili becerileriniz olduğu zaman daha kolay adapte oluyorsunuz. Sonra sevdim golfu ve o gün bu gündür hiç bırakmadım.

Biriktirmeyi sevdiğiniz için otomobilden kredi kartına, madeni paradan rozetlere kadar birçok koleksiyonunuz bulunuyor. Bu koleksiyon tutkusu nereden kaynaklanıyor?

Çocukken rahmetli babamın bir pul koleksiyonu vardı. Hep tavsiye ederdi; “Bak oğlum hobin olması çok güzel bir zevk. Mutlaka bir koleksiyon sahibi ol” diye. Çocukken önce sigara paketleri biriktirmeye başladım. Sonra sigara içmeye başladım (Gülüyor). Allah’tan çok kısa bir dönem içtim, çok içmedim. Öyle öyle bende biriktirme merakı gelişti. Biriktirdiğiniz zaman merak ediyorsunuz. Merak ettiğiniz zaman araştırıyorsunuz. Araştırdığınız zaman ona sahip olmak için bir çaba harcıyorsunuz. Onu hayal ediyorsunuz. Hobi insanın çok vakitini alan meşgul eden bir şey. Bir de mesela gidip de 20 araba birden almadım. Şapka koleksiyonum var ama hiç şapka satın almadım. Rozet koleksiyonum da var ama hiç satın almadım. Hep birileri hediye etti. Yani bir şeye parayla sahip olmayı sevmiyorum. Ben birine hediye alırken de düşünerek alırım. Gömlek, kravat, ayakkabı gibi klasik hediyelerin dışında sevdiği, ilgilendiği bir alandan hediye almayı severim. Bana da öyle bir hediye alınsın isterim. Bana doğum günümde biri kravat, gömlek aldığı zaman mutlaka değiştiririm. Çoğu arkadaşım bilir bu huyumu ve bu tipte hediye almazlar.

BU SEFER UNUTMAYIN!

Bellek Check-up'ınızı yaptırın.

Stres, yoğun iş temposu, depresyon, alzheimer, demans gibi pek çok durum unutkanlığınızın nedeni olabilir.

Siz de birçok insan gibi nedenini bilmediğiniz unutkanlıktan şikayetçiyseniz Bellek Check-up'ı yaptırarak unutkanlığınızın nedenini öğrenebilir, eğer risk faktörleri varsa bunları ortadan kaldırabilirsiniz.

Bellek Check-up*

- Nöroloji Normal Muayenesi
- Psikolojik Görüşme
- MRI
- Addenbrooke Kognitif Değerlendirme Bataryası (ACE-R)
- ALT / GPT Alanin Aminotransferaz
- AST / GOT Aspartat Aminotransferaz
- Folat
- Tam Kan Sayımı (Hemogram)
- TSH (Tiroid stimulan hormon)
- Vitamin B12

*Mevcut check-up panellerine ek olarak sunulan Bellek Check-up paketi içeriğini öğrenmek için check-up bankolarına danışabilirsiniz.

ALİ İHSAN VAROL:

EĞİTİM,

YAŞAMIMDA BİTMEMİŞ

BİR ŞARKI GİBİ

KELİMELERİN SİHRİNİ GENİŞ KİTLELERE HATIRLATIP, BEYEFENDİLİĞİYLE GÖNÜLLERDE YER EDİNEREN ALİ İHSAN VAROL, GÜNÜN BİRİNDE YENİDEN ÖĞRENCİ OLMANIN HAYALLERİNİ KURUYOR.

Yıllarca sorduğu sorularla ekranlarımıza misafir olup, kelimelerin dünyasına bizleri de ortak eden Ali İhsan Varol, bu kez yepyeni dizisi Kardeş Payı'yla çıkıyor karşımıza. Kelime Oyunu'ndaki samimi duruşuna alıştığımız Varol, Kardeş Payı dizisinde gizemli bir karakteri canlandırıyor. Başarılı televizyoncunun yaşam hikâyesi bunlarla sınırlı değil elbette. Üniversite'de Astronomi, Tarih ve Kamu Yönetimi gibi bölümleri deneyen Varol, bir türlü istediğini bulamayınca hayata atılmış. İmzası bulunan her işte başarıya ulaşan Varol'a bu kez biz sorularımızı yöneltiyoruz.

Başlangıç olarak çocukluk ve gençlik yıllarınızı kısaca anlatır mısınız? Üniversite yıllarında farklı bölümlere yolunuz düşmüş, sonradan bu çeşitliliğin faydası gördünüz mü?

Faydasından çok zararını gördüm. Erken yaşlarda kendimi tanıyıp başarılı olabileceğim konulara odaklanmayı istedim. Edindiğim tecrübelerin türlü yararları olmuştur ama kaybedilen zamanı telafi eder mi bilemiyorum.

Üniversiteden sonra birçok işte deneyim kazanmışsınız ve işler arasında bir "Çarli" gerçeği var. Daha önce bu süreci birçok yerde anlattınız ama biz daha çok insanla şempanze arasındaki iletişimi merak ediyoruz.

Çarli ile olan ortaklığımızın ilk bir yılı Walt Disney filmi gibiydi. Eğlendik hakikaten.

Sonra Çarli yetişkinliğe adım attı ve hiçbir hayvanın (belki hiçbir 'vahşi' hayvanın) eğlence sektöründe kullanılmaması gerektiğini net bir şekilde bize anlattı. Artık o emekli, ben çalışmaya devam ediyorum.

Televizyon ekranındaki kariyerinizin gerçekten çok kaliteli ve kendi etki alanını yaratan bir program olan "Kelime Oyunu" ile gerçekleştiğini biliyoruz. Bu programın hikâyesini ve özellikle anımsadığınız ilginç anları paylaşır mısınız? Halen görüştüğünüz yarışmacılar var mı?

Bu konuda bir sıkıntım var. Hep isteniyor ama "İlginç an" paylaşmakta zorluk çekiyorum. Güzel şeyler yaşadık. Sanki hepsi bir bütünlük gibi geliyor bana. Kelime Oyunu devam ederken sık sık görüştüğümüz eski yarışmacılarımız vardı. Şu aralar biraz koştuk.

"İŞ HAYATININ İÇİNE GİRDİĞİNİZDE İŞTEN KAÇMIYORSANIZ BİR ŞEKİLDE DOĞRU İŞ SİZİ BULUYOR. "İŞ VERİLMEZ ALINIR" DİYE BİR LAF VARDIR. HAKİKATEN DE ÖYLEDİR. KENDİ İŞİNİZİ KOLAYLAŞTIRACAK BİR AKTİVİTENİN İÇERİSİNE GİRERSENİZ "BU ADAM BUNU YAPABİLİYOR" DİYE DÜŞÜNEREK FARKLI SORUMLULUKLAR DA VERMEYE BAŞLIYORLAR."

Kelime Oyunu, söyleyecek sözü olan, geleceğinden kaygı duyan insanların da ortak dilini yansıttı son dönemlerinde. Bu cesareti çoğu kişide göremezken siz nasıl korudunuz duruşunuzu?

Mecbur kalmadıkça plan yapmadan "geleceğe göre" yaşamaya çalışıyorum. Bazen, bazı sıkıntılar yaratsa da, genellikle kaygıyı azaltıyor.

Eğitimin yaşamınızdaki rolünü yorumlar mısınız? Deneyimlerinizi ve soru sormadaki ustalığınızı dikkate alarak öğrenmek istiyoruz; gençler yaşamlarını şekillendirirken, nasıl bir yol izlemeliler? Eğitimin yaşamınızdaki rolü halen bitmemiş bir şarkıdır. Umut ediyorum ki, günün birinde yeniden öğrenci olacağım ve ilgi duyduğum konularda kendimi geliştireceğim. Yaşamı şekillendirirken izlenecek yol sorusuna gelirsek; sevgili gençler; bu sorunun yedi milyardan fazla farklı cevabı var. Kolay gelsin. (Gülüyor)

Kardeş Payı, eğlenceli ve fark yaratan bir dizi. Böyle farklı bir projede rol almaya nasıl karar verdiniz? Ahştığımız Ali İhsan Varol'un biraz dışında bir karakter var dizide, hayranlarımızdan gelen tepkiler nasıl bu konuda?

Selçuk Aydemir, Ahmet Kural ve Murat Cemcir başta olmak üzere ekibin tümüne hayranım. "Gel" dediler koşu koşu gittim. Gelen tepkiler de gayet keyifli.

İşteki yoğun tempounun dışında Ali İhsan Varol, dinlenmek ve stresini atmak için neler yapıyor? Vakit ayırdığımız özel bir uğraşınız var mı?

Sıradan şeyler. Kamp ve doğa yürüyüşü yapmayı da severim ama işim varken vakit olmuyor, vaktim varken de hevesim.

ANABİLİM'DE EDİNDİĞİM BİRİKİM HÂLÂ YOLUMU AYDINLATIYOR

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI'NIN ÜLKEMİZE KAZANDIRDIĞI ZENGİN İNSAN KAYNAĞI HER ALANDA BAŞARILARIYLA DİKKAT ÇEKİYOR. BU SAYIMIZDA SÖZ KONUSU İŞİMLERDEN BİRİ OLAN ASİME ÖZGÖRÜŞ TANSÖKER'İN KARİYER YOLCULUĞUNU TAŞIYORUZ SAYFALARIMIZA. İLETİŞİM DÜNYASINDAKİ ETKİN KADIN YÖNETİCİ PROFİLİNİN YANI SIRA AYNI ZAMANDA İYİ BİR ANNE OLAN TANSÖKER, ANABİLİM'DE GEÇEN ÖĞRENCİLİK YILLARININ AKADEMİK VE SOSYAL ANLAMDA ÇOK ÖNEMLİ BİR KATKI SAĞLADIĞINI DİLE GETİRİYOR.

Çocukluğumuzdan başlayacak olursak, nasıl bir çocuktunuz? Hayalleriniz nelerdi?

Ben oldukça sosyal, çalışkan, meraklı ve hareketli bir çocuktum. Aynı zamanda ağırbaşlı ve çevremdeki arkadaşlarımı da idare etmeye yönelik bir yanım vardı. 3,5 yaşındayken anaokuluna gitmeye başladım; tabii bunun da büyük bir etkisi oldu sosyalleşmemde. Bugün ilkokul arkadaşlarım 'sen o kadar farklı ve donanımlıydın ki sen sınıfa girince biz nerdeyse ayağa kalkmak isterdik' diyerek benim o zamanlardaki duruşumu esprili bir şekilde özetliyorlar. İlkokulda hem folklor ekibinde hem de okul korosundaydım. Temsil yeteneğim ve hevesim çok yüksek olduğundan törenlerde şiir okumak, bayrak taşımak gibi görevleri hep ben üstlenirdim. Özellikle okumayı öğrendikten sonra gazeteleri ve gündemi takip eder, çeşitli ortamlarda gündemdeki konuları tartışmaya çalışırdım. Hayalim hem bir aile kurmak hem de iş hayatımda çok başarılı bir yerde olmaktı. Küçükken doktor, astronot, vb gibi meslek hayalleri kurardım ama tabii insan zaman içerisinde eğitim hayatında ilerledikçe ilgi duyduğu konuları, olmak istediği noktayı yavaş yavaş daha net belirlemeye başlıyor.

Sonrasında eğitim hayatınız başladı ve Anabilim'le tanıştınız? Bize o süreci aktarır mısınız?

Anabilim benim için çok heyecan verici bir şekilde başladı. Ortaokul eğitimime bir devlet okulunda başlamıştım ama artık bir koleje devam edecektim. Hem daha az sayıda kişiyle daha kaliteli bir eğitim alacak, hem yabancı

cı dil öğrenecek, hem de sosyal birçok aktiviteye dâhil olabilecektim. Türk ve yabancı öğretmenlerimizin, kurduğumuz köklü arkadaşlıkların, spor ve sosyal etkinliklerin kısaca Anabilim'de geçirdiğim günlerin vizyonumun şekillenmesine çok büyük katkısı oldu. Anabilim'de öğrenciyken İstanbul'da düzenlenen Uluslararası Gençler Eskrim Şampiyonası'nda çalışarak uluslararası bir organizasyonda bulunma ve görev alma şansına sahip olduk. Yine devam ettiğim okuldaki folklor ekibiyle birlikte 15 yaşında Avrupa'nın en önemli şehirlerini dolaşma, uluslararası bir müsabakada gösteri yapma imkânımız oldu. Ayrıca başarılı olma hedefimin getirdiği çalışma azmiyle Anabilim'den 1992-1993 eğitim yılında okul birinciliğiyle mezun olarak hem kendime hem de okulumla değer kattığıma inanıyorum.

Anabilim'de aldığımız eğitim hayatımızın devamında size nasıl katkı sağladı?

Anabilim'in hem akademik hem sosyal anlamda bana benzersiz bir eğitim sunduğunu düşünüyorum. Özenli ve dostça yaklaşan öğretmenleri ve sosyal aktiviteleri bana hem üniversitede hem de geri kalan hayatımda başarılı ve mutlu olabilmek için gerekli olan en önemli becerileri kazandırdı. Her şeyden önemlisi, dayanışma, beraber çalışma ve anlayışa dayanan okul ruhu, sağlam temellere oturan ve ömür boyu sürecek dostluklar kazandırdı. Kendimi tanıma fırsatı bulduğum, hayata bakış açımı geliştirdiğim ve geleceğimi kurguladığım lise dönemim, akademik ve sosyal anlamda kişisel gelişimime çok

KİŞİSEL VE MESLEKİ HEDEFLERİNİZDEN BAHSEDER MİSİNİZ?

Kişisel hedeflerim daha çok ailemle ve çocuklarımla ilgili. Çocuklarımla en iyi şekilde yetiştirmek ve onların da hayatta başarılı bireyler olduklarını görebilmek üzerine hayaller kuruyorum. Ayrıca çocukluğumdan beri içinde kaybolduğum kitapların da etkisiyle yazar olmak gibi bir hayalim de vardı, belki ilerleyen zamanda bu hayalimi bir hedef olarak hayata geçirebilirim. Mesleki hedefim de tabii ki şu an yöneticisi olduğum şirkette daha büyük başarılar kazanmak ve Halkla İlişkiler mesleğinde saygın bir konuma sahip olmak. Belki ben de Betül Mardin gibi ilerde üniversite veya farklı ortamlarda tecrübelerimi gençlerle paylaşma ve onların eğitimine katkıda bulunma imkânı bulabilirim.

büyük bir katkı sağladı. Anabilim'in öğrencilerine gösterdiği ilgi, eğitim kalitesi, okulda kazandığım bilgi birikimi, sorumluluk duygusu ve edindiğim çeşitli ilgi alanları bugün hâlâ hayatımın önemli bir parçasını oluşturuyor. Bu birikim sayesinde üniversitede belirli kararları daha kolay verip, ilgi alanlarım hakkında daha derin çalışmalar yapabildim. Sonuçta bugünkü başarılı "ben" olabildim.

Ve üniversite yılları. Okuduğunuz bölümü seçerken nelere dikkat ettiniz? O yıllar nasıl geçti?

Anabilim'de okurken bir öğretmenimiz bizi Boğaziçi Üniversitesi kampüsüne götürmüştü okul gezisi sırasında. Böylece bir üniversiteyi yakından göstermek ve bizleri bir sonraki eğitim hayatımıza doğru teşvik etmek istiyordu. Zaten Boğaziçi Üniversitesi'nin kampüsünü görür görmez okula aşık oldum; ne olursa olsun Boğaziçi'ne girmeliydim. Azimle çalışarak Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nü kazandım. Zaten başka bir üniversite tercihi de yapmamıştım.

Öncelikle sosyal bir bölüm seçmeye çalıştım. Boğaziçi'nde İletişim Bölümü yoktu. Sosyoloji okumaya başladıktan sonra da iyi bir seçim yaptığıma karar verdim. Sosyoloji, bugün herhangi bir kariyer planı olmayan kişilerin bile sadece vizyonunu geliştirmelerine olabilecek katkısından dolayı okunmasını tavsiye edebileceğim bir bölüm.

Üniversitenin ilk iki yılında yoğun kampüs hayatına ayak uydurmaya çalıştım. Sosyal etkinlikler, diğer bölümlerden aldığım seçmeli dersler ki bunların arasında pazarlama, reklam gibi derslerin yanı sıra seramik ve heykel de vardı. Spor kulübüne üye olarak okulun hentbol takımında da yer aldım. Sonrasında geçen zamanda da bölümün eğitim takviminde yer alan daha özel projelere yönlendik.

Sonrasında iş yaşamınız nasıl şekillendi? İş yaşamınızda dönüm noktası olarak nitelendirilebileceğiniz bir olay ya da bir durumu paylaşır mısınız?

Okuldan mezun olur olmaz tabii ki iş aramaya

başladım. Halkla ilişkiler, reklam ve pazarlama ilgi duyduğum konulardı. Birçok şirketle görüştüm ve sonunda Türkiye'de Halkla İlişkiler'in öncüsü ve mesleğin tanıtılması adına dünya çapında önemli roller oynamış olan Betül Mardin'in kurduğu Strateji Tanıtım'da işe başladım. Asistan olarak girdiğim bu şirkette 10 yıl içinde işin inceliklerini öğrenerek, kendimi geliştirerek, kademe kademe yükseldim ve Genel Müdür oldum. İşe en alt kademedem başladığım için Strateji benim için hem işin mutfağı oldu hem de uzun yıllar verilen emeklerin sonucu artık bir aile gibi olduk. Hem ulusal ve uluslararası önemli markaların tanıtımını veya lansmanları yürütüyoruz, hem de gerek projeler gerekse sürekli müşterilerimizle iletişim alanında büyük başarılarla imza atıyoruz.

Bugün ulaştığımız noktaya gelirken elde ettiğiniz tecrübeleri genel hatlarıyla paylaşmak gerekirse, bu röportajı okuyanlara ve öğrencilere kariyer planlaması ve bu sektörde çalışmayı düşünenlere ne tür önerilerde bulunabilirsiniz?

Öncelikle kariyer planlaması yaparken, meslek seçerken gerçekten ilgi duydukları alanları iyi belirleyip, sonrasında da o alanlardaki yetkinliklerini değerlendirmeliler. İnsan gerçekten sevdiği ve becerebildiği bir işi yaparken çok başarılı olabilir bence. Geleneksel eğitimin yanı sıra kendilerini geliştirecek, vizyonlarını zenginleştirecek etkinliklerle kişisel gelişimlerini desteklemeliler. Zaten bunun dışında kalamı da deneyimle edinilecek bir birikim. Halkla ilişkiler, iletişim danışmanlığı sektöründe çalışmayı düşünenlere en büyük önerim meraklı ve araştırmacı olmaları, teknolojinin de getirdiği imkânları kullanarak tüm dünyada neler olup bittiğini takip etmeliler. Betül Hanım'ın da devamlı önerdiği üzere sürekli ve her gün okumaları, kendilerini ve genel kültürlerini geliştirmeleri gerek. Teknolojinin de getirdiği kolaylıkla dünyayı takip etmeliler; yaratıcı olmalı ve ustalaşmalılar. Mesleği bilmeyenler de var tabii ki. Özellikle Halkla İlişkiler mesleğinde başarılı olmak isteyenlerin yüksek bir özgü-

ASİME ÖZGÖRÜŞ TANSÖKER, DUAYEN HALKLA İLİŞKİLER UZMANI BETÜL MARDİN'LE BİRLİKTE.

ven ve hizmet sektörü olduğunun bilinciyle geliştirecekleri sonsuz bir anlayış, empati, kişisel network ve sıcak çevre ilişkilerine sahip olması gerekiyor. İşe en başından başlamaktan korkmamalı, sabırlı ve çalışkan olurlarsa yükselip başarıya ulaşacaklarını bilmeliler.

Profesyonel hayatın dışında özel hayatınızda neler yapmak size keyif veriyor? Özel bir hobiniz var mı?

İşten artakalan zamanlarımda yani özel hayatımda çoğunlukla önceliği çocuklarıma veriyorum. Onların fiziksel ve ruhsal gelişimlerine katkıda bulunmak, onlarla kaliteli zaman geçirmek, gerekli aile terbiyesini verebilmek için eşimle birlikte elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz. Yine haftada 3 kez iş çıkışı spora gidiyorum. Daha sağlıklı bir yaşam sürebilmek için spora da vakit ayırmak gerektiğine inanıyorum. Yatmadan önce en az 1 saati de kendime ayırmaya çalışıp kitap okuyorum. Çocukluğumdan beri en büyük zevkim kitap okumaktır zaten. Kışın kayak yapmayı da çok severim ayrıca.

FARK YARATABİLMEK İÇİN ÖNCE KENDİNİZE

SONRA NOTALARA GÜVENİN

PIYANİST DR. BENAL TANRISEVER ŞİMŞEK, MÜZİĞE VE ÜRETMEYE ADANAN BİR YAŞAMIN BAŞROL OYUNCUSU. TÜRKİYE'DEN DÜNYAYA KENDİNİ İFADE ETMEK İÇİN ÇIKTIĞI YOLDA MÜCADELEDEN VE HAYALLERİNDEN ASLA TAVİZ VERMEMİŞ. BUGÜN SANATININ EN VERİMLİ DÖNEMİNİ YAŞIYOR VE ZENGİNLİKLERİNİ GENÇLERLE PAYLAŞARAK YENİ BAŞARI HİKÂYESİLERİNİN YAZILMASINA ÖNCÜLÜK EDİYOR.

Röportaj: Özden Kılıç
Fotoğraf: Erdem Çağlayan

Müzik dünyasının "siyah kuşak" piyanisti Dr. Benal Tanrısever Şimşek'le seslerin sihri üzerine zengin bir sohbet gerçekleştirmek için çıkıyoruz yola. Çok yönlü, idealist ve olabildiğince paylaşımcı bir sanat insanı Benal Tanrısever Şimşek. Üretken bir sanatçının fabrikası olarak nitelendirdiğimiz "BT Müzik ve Sahne Sanatları Okulu"nda, anne sıcaklığıyla, öğretmen profesyonelliğiyle ve müzisyen duyarlılığıyla aktarıyor bilgilerini öğrencilerine. Üstelik yalnızca burada değil tüm Türkiye çapında imza attığı projelerle müziği toplumsal bir bilinçlenmenin parçası haline getiriyor.

Müzikle ne zaman ve nasıl tanıştınız?

Müzikle tanışmam tamamen tesadüf oldu. Aslınsa sanat hayatıma ilk baleyle adım attım. Bale yaparken piyanosuyla bana eşlik eden müzisyen bir gün annemi çağırıp, "Benal, bir enstrüman çalıyor mu?" diye sormuş. Bizimkiler "hayır" deyince, "Benal, eğer enstrüman çalmazsa, kendinizi asla affetmeyin" şeklinde yanıt vermiş. Bunun üzerine piyano çalmaya başladım. İlkokulla birlikte konservatuvarı da devam ettirdim.

Peki, müzik ne zaman aşka dönüştü?

Özellikle piyano her zaman müziğe başlangıç enstrümanıdır. Çünkü kolaydır. Ancak öğrendikçe zorlaşır. Bu nedenle piyanoyla başlayıp, piyanoyla devam edenlerin sayısı daha az. Devam etmek için gerçekten çok sevmek ve tutkuyla bağlanmak lazım. Bende piyano 15 yaşında tutkuya dönüştü. Bu zamana kadar bale ve piyanoyu birlikte götürdüm. Tabii önceleri bale daha eğlenceli geliyordu bana; gösterişe açıktı. Oysa piyanoda yalnız başına uzun saatler çalışıp, çok emek vermeniz gerekiyor. Bu şartları kabullenmek zor elbette. Ama büyüdükten sonra bu şartları da göz önünde bulundurarak piyanoyu tercih ettim. Lise 1'den sonra Amerika'ya gittim. Çünkü hayal ettiğim Juilliard Müzik Okulu'na hazırlanmam gerekiyordu. Mezun olduktan sonra da hayallerime kavuştum ve başarı bursuyla okudum. Okulda lisans ve yüksek lisans derecelerini aynı eğitim senesinde tamamlayan ilk öğrenci oldum. Gösterdiğim üstün başarıdan ötürü yüksek lisans, "Professional Studies Programı"na kabul edildim. Okul tarafından ABD'nin çeşitli kentlerinde konserler vermek üzere görevlendirildim. Bir başka başarı bursuyla Berlin'de Hochschule der Künste'de Prof. Georg Sava ile eğitimi sürdürerek "piyano virtüözü" oldum.

Sizi en çok heyecanlandıran konser hangisi oldu?

Bütün müzisyenlerin çalmak istediği, hayal ettiği bir-iki salon vardır. Biri New York'taki Carnegie Hall ve diğeri Berlin'deki Berlin Filarmoni'dir. Tabii ben ikisinde de çaldım ama oraya giden yol çok dikenli ve çok uzun bir yoldu. Profesyonel olarak ilk konserim çok küçük bir salondaydı.

TeCrube ilerledikçe salonların büyüklüğü de arttı. Bu yolda mücadeleden vazgeçmemeniz, hayallerinizi hedeflere dönüştürmeniz gerekiyor. Kararlı bir duruşunuz olmalı ve çevrenizdekilerin sizi olumsuz anlamda etkilemesine izin vermemelisiniz. Çünkü profesyonel bir müzisyen olabilmeniz için çok dirençli olmanız gerekiyor. Yaptığımız işe inanırsanız, sonu mutlaka başarı olacaktır.

Sonra İstanbul'a dönmeye nasıl karar verdiniz?

12 yıl New York ve Berlin Senfoni ile çaldım. Senede neredeyse 40-50 konserim oluyordu. O dönemlerde Bilkent Üniversitesi'nin Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nin açılması planlanıyordu. Buranın kuruluşu ve geliştirilmesi için davet alınca Türkiye'ye geldim ve dört yıl kadar Bilkent'te kaldım. Fakültenin gelişimine katkıda bulunduğum için çok mutluyum. Ama benim etrafımda gördüğüm şey şuydu; birçok ailede çocuklar müzikle uğraşiyor fakat bunu biraz mekanik bir uğraş olarak görüyorlardı. Müziği çok iyi anlamadan, hissetmeden, kendi hayal gücünü ve fikirlerini müziğinin üzerine katmadan çalışıyor çocuklar. Hâlbuki müzik böyle bir şey değil. Müziğin hayatımızda kalıcı olabilmesi için anlamlı ve duygularla birleştirmeliyiz. Müzik o zaman zengin ve renkli bir dünya olur. Bu nedenle müzik dünyasıyla çocuklar ne kadar küçük yaşta tanışılırsa, hayatlarında o kadar kalıcı olur. Müziğin kalıcı olabilmesi adına tecrübelerimi çocuklarla paylaşmak istedim ve 16 yıl önce BT Müzik Evi'ni açtım. İlk açtığım da dokuz öğrencim vardı; bugün yaklaşık 500 öğrencim bulunuyor. Müziği yalnızca okulun öğrencileriyle paylaşmıyoruz, diğer çocuklarımızın hayatına da müzikle dokunmak için "Klasik Müzik Masalları" adında kitaplar çıkardık. Çocuklara bestecileri tanıtmak, onların hayatlarını anlatmak istedik. Bu kitaplar "En Yaratıcı Kitap" ödülünü aldı. Şu an Türkiye'de 150 bin kadar satış yaptı. Çocukların hayatlarını müzikle ilişkilendirmek adına önemli bir adım oldu bu.

Müzik yaşama nasıl etki eder?

Müzikle öğrenebileceğimiz en önemli şey, fark yaratabilmektir. Yoksa nota herkes için aynı. Burada önemli olan notanın üzerine kendimizden de bir şeyler koyabilmek. Müziği nasıl gördüğünüz ve nasıl düşlediğiniz çok önemli. Burada bizim görevimiz de çocuklara fark yaratabilmeyi anlatmaktır. Müziği öğrenmeyi sadece bir enstrüman öğrenmek olarak görmüyorum. Yaşamlarına pek çok beceriyi katabilecekleri bir simülasyondur müzik. Öncelikle analitik düşünmeyi; karşılaştırmalı düşünmeyi, detay görmeyi, detaylardan da

MÜZİĞİN ANALİTİK DÜŞÜNEBİLMEK İÇİN ÇOK KEYİFLİ VE VERİMLİ BİR YOL OLDUĞUNU SÖYLEYEN BENAL TANRISEVER ŞİMŞEK, BUNU YAPARKEN YAŞAMIN ZENGİNLİKLERİNDEN DE İSTİFADE EDİLMESİ GEREKTİĞİNİ DİLE GETİRDİ.

bir bütün yaratmayı, hızlı düşünmeyi, organizasyon yapmayı öğretiyor. Aynı zamanda şunu da belirtmem gerekir; müzik öğretilmez, öğrenilir. Öğretmenin görevi, çocuğun gerekli bilgilere ulaşması için rehberlik etmek olmalıdır.

BT Müzik Evi olarak hedefleriniz nelerdir?

15 Mayıs- 15 Haziran arası düzenlenecek olan İstanbul Çocuk ve Gençlik Bienali'nin müzik bölümüne hem sponsor olduk hem de organizatörlüğünü yapacağız. Şöyle bir düşüncemiz var, bu dönemdeki konserler salonda olmasın; biz insanların olduğu yere gidelim. Beşiktaş-Kadıköy vapuru da olabilir, meydanlar da. İnsanları klasik müziğe yakınlaştırmayı hedefliyoruz böylelikle. Önümüzdeki yıl gerçekleştirmek istediğimiz bir proje daha var; Sofya'da bir müzik yarışmasına öğrencilerimle birlikte katıldım. Birçok ülke katılmıştı. Türkiye'de böyle bir organizasyon yok. Özellikle İstanbul'dan başlamak üzere okullar arası bir müzik yarışması organize etmek istiyorum.

Sonra da Türkiye'deki okulları da dâhil ederek devam etmek istiyoruz. İleriye yönelik güzel yansımaları olacağına düşünüyorum.

Müzik dışında nasıl bir dünyanız var?

Ben farklı bir müzisyenim. Müzisyenler genelde sabahtan akşama kadar müzikle uğraşır, müzikle yaşar. Müzik elbette benim için çok değerli ama yaşamın sadece müzik olması benim için yeterli değil. Yaşam, müzikten daha geniş. Evliyim, 11 ve 14 yaşında iki çocuğum var. Arkadaşarımla zaman geçirmeyi çok severim. Sosyal sorumluluk projeleri de benim için çok önemli. Bu anlamda derneklerle sürekli iletişim halindeyim. Zihinsel özürülü çocuklarla çalıştım. Geçen yıl Tohum Otizm Vakfı'yla bir işbirliği yaptık. Yedi öğrenciye burs verdik. Şimdi İzmir'de TÜRGÖK'le (Türkiye Görme Özürülüler Kitaplığı) görme engelliler için bir nota kütüphanesi oluşturmak için çalışmalarımız var. Benim için vazgeçilmez bir pencere de spor. Siyah Kuşak vateciyim. Aktif olarak spor yapmaya devam ediyorum.

BENAL TANRISEVER ŞİMŞEK'LE SOHBETİMİZ DEVAM EDİYOR. ANCAK BU KEZ SORULARI BİZ DEĞİL ANABİLİM ÖĞRENCİLERİ DURU TUNCER VE CEREN AYERİ YÖNELTİYOR.

Karate ile uğraşmışsınız ama genelde müzisyenlerin parmaklarına dikkat etmesi gerektiği için spordan uzak durmaları söylenir. Siz ne düşünüyorsunuz bu konuyla ilgili?

Bence bu bir efsane. "Parmaklarıma bir şey olmasın" diye hayatın diğer güzelliklerinden vazgeçmemek lazım ama elbette dikkatli davranmak gerekiyor. Hatta sporun verdiği zihinsel ve bedensel rahatlama nedeniyle müziğe katkı sağladığını düşünüyorum.

Elbette tüm besteciler sizin için çok değerlidir ama özel olan biri var mı?

Bu zaman içinde değişiyor. Gençlik yıllarımda farklı eserler çalmak bana çok gurur verirdi. Şimdi Mozart'ın eserlerinden daha fazla keyif alıyorum. Daha sade, daha zarif, gösterişsiz...

Piyanist olma yolunda ilerleyen öğrencilere tavsiyeleriniz neler olur?

Öncelikle gerçekten bu yola inanmak gerekiyor. Piyanist olmanın şöyle bir zorluğu da var, mesela keman çalıyorsanız bir orkestra da çalabilirsiniz. Bu anlamda kariyerinizi belirleyebilirsiniz. Yani bir müzik grubuna ait olma olasılığınız daha yüksek. Ama piyanist olduğun zaman her zaman solist oluyorsunuz. Bu anlamda solist olarak bir yaşam kurmak daha zor. Bu nedenle çok dirençli olmanız gerekiyor. Sinirlerinizin çeliktен yapılmış olması lazım. Yaptığınız işe inancınızı kaybetmeden hedefe kilitlenirseniz iyi bir piyanist olabilirsiniz.

Çocukları bu yolda ilerleyen ailelere neler söylemek istersiniz?

Spor, sanat, müzik gibi alanlar kararlılık ve gayret isteyen alanlardır. Özel yeteneğinizin de olması gerekiyor. Hiçbir zaman ailesi istedi diye bir çocuk piyanist olamaz. Bazen çocuk ailenin ısrarıyla bir noktaya getirebilir ama devamı gelmez. Tabii ailelerimiz iyi niyetli olarak kendi hayallerini çocukları gerçekleştirsin istiyor, ama bu çocuğun hayalleri olmaya biliyor. Bu nedenle çocukları istekleri ve yetenekleri doğrultusunda desteklemek daha gerçekçi. Ama her ailenin dileği elbette çocuğunun işini sevmesi ve mutlu olması. Bu, hem iş hem de özel hayatta başarıyı getirecektir.

TÜRKİYE'NİN KALBİNDEYİZ.

TAM 22 YILDIR...

İlk hastanesini 1991 yılında kuran Acıbadem Sağlık Grubu
bugün sağlık sektöründe global bir marka olmuştur.

Acıbadem, sadece bir hastane grubu olmanın ötesinde, destek hizmet kuruluşlarından
üniversiteye kadar geniş bir yelpazeyi kapsayan entegre
bir sağlık hizmeti modeline dönüşmüştür.

ACIBADEM

HEYECAN VE HUZUR DOLU BİR SPOR: RÜZGÂR SÖRFÜ

RÜZGÂR SÖRFÜ,
İLHAMİ TAŞ'IN
STRES ATMAK İÇİN
YAPTIĞI BİR HOBİNİN
ÇOK ÖTESİNDE,
MAVİ GEZEGENE
KARŞI DUYDUĞU
SEVGİNİN BİR İFADESİ.
ŞİMDİLERDE KIZI,
DEFNE'YE BU SEVGİYİ
AŞILARKEN, KENDİSİNE
SORULARIMIZI
YÖNELTİYOR VE
BİRLİKTE İYOT KOKULU
KEYİFLİ BİR SOHBET
GERÇEKLEŞTİRİYORUZ.

Ayakları üzerinde sağlam duran insanları bilirsiniz; sert rüzgârlara karşı pozisyonlarını önceden belirler, dalgaların üzerinde dahi kendilerine olan güvenlerini yitirmezler. Bunu iş dünyasının çetin koşulları içinde yer alan insanlara da sörf tahtasının üzerinde özgürlüğün tadını çıkararlara da uyarlayabiliriz. Biz her ikisini de tercih ediyor ve sizleri İlhami Taş'la tanıştırmak istiyoruz. Kendisi bir Anabilim velisi olmasının yanı sıra, başarılı bir iş adamı, iyi bir baba ve bizim ifademizle profesyonel öğrenci. Çünkü öğrenme sevgisi üzerinden şekillendirdiği zengin bir yaşamı var ve zenginliği öğrendiği her yeni şeyle çoğalıyor.

Kısaca kendinizden ve eğitim hayatınızdan bahsedebilir misiniz?

1968 İstanbul doğumluyum. İlköğretimimin bir kısmını İstanbul'da bir kısmını Almanya'da tamamladım. Başarılı olacağıma inanan fen bilimleri ve matematik öğretmenlerimin tavsiyesiyle Fen Lisesi sınavlarına girdim ve İstanbul Atatürk Fen Lisesi'ni kazandım. Daha sonra Boğaziçi Üniversitesi İktisat ve Yıldız Teknik Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı Bölümleri'nde okudum.

Öğrenmeyi seven, yaptığı işi tam yapmaya çalışan, dostluklara ve insani değerlere önem veren bir kişiliğim var. Öğrenmenin hayatın sonuna kadar devam ettiğine inanırdım.

Kariyer anlamında çok yönlü ve başarılı bir isimsiniz. Dört farklı şirketle faaliyet gösteriyorsunuz ve zor olsa gerek. Bu anlamda çalış-

ma disiplininizden bahsedebilir misiniz?

Evet, birbirinden farklı tecrübe ve uzmanlık gerektiren işlerle meşgulüm. Teknoloji, reklam ajansı, film prodüksiyon ve gıda işleriyle meşgulüm.

Aslında çok farklı gözükmelerine rağmen hepsinde başarıya götüren formüller benzer. Bu konuyu daha iyi ifade edebilmek için biraz detaya girmek istiyorum.

Hiçbir zaman hakkını ödeyemeyeceğim annem ve babam bana öğrenmekten ve başarmaktan zevk almayı öğretti; her sorunumu doğrudan gidermek yerine benim çözmem için fırsat verdiler. İlköğretim'de ve Lise'de çok değerli öğretmenlerim bize öğrenmekten zevk almayı, en zor problemleri çözmeyi öğretti. Boğaziçi Üniversitesi'nde okumaya başladığımda danışman hocamız üniversite eğitimimiz süresince alacağımız bilgilerden çok, araştırma, öğren-

me, sorun çözme, çalışma disiplini konularının bizi hayatta başarılı kılacağını söylemişti. Üniversite yıllarımda başladığım çalışma hayatımda CEN Ajansın kurucularından Cumhur Abacı'nın öğrencisi olma şansım oldu. O da bana iş hayatında rekabetçi, yenilikçi, disiplinli ve dürüst olmayı öğretti. Çok şanslı olduğumu düşünüyorum, çünkü bu kişiler işteki başarı kadar erdemli olmanın, insani değerlerin önemli olduğunu düşünen insanlardı.

Şimdi ben yaptığım işleri seçerken hepsinin bir başarı hikâyesi olması hedefiyle seçiyorum. Bu arada başarının sadece para ile ölçülmemesi gerektiğini düşünüyorum. Bu yüzden de farklılık ve yenilik yaratan işler yapıyorum.

Bu yoğun çalışma sürecinde keyif aldığınız bir hobinizin olduğunu öğrendik; rüzgâr sörfü. Hatta ülkemizde ilk uygulayıcılardan birisi-

niz. Nasıl ve ne zaman başladınız?

Türkiye’de rüzgâr sörfü eğitimi veren ilk spor okulları 80’li yılların başında Bodrum’da açılmıştı. Öncelikle Gümbet Koyu’nda, sonra Bitez ve diğer koylarda.

Lise yıllarında Gümbet’te rüzgâr sörfü yapanları ilk gördüğümde çok etkilenmişim. Türkiye’nin ilk rüzgâr sörfü okulunda eğitimin ardından koyun içinde her yere gitmeye başladım. Heyecan verici, çok zevkli bir şeydi. Artık favori sporum olmuştu. Öğrendiğim spor okulunda aynı yaz öğretmen lisansı alarak başkalarına öğretmeye başladım. Hobi olmanın yanında yaz tatillerinde harçlığımı kazanabildiğim bir mesleğim de olmuştu.

Rüzgâr sörfü yapmak sizde hangi duyguları uyandırıyor?

Spor yapmak hayatımın her zaman bir parçası oldu ve hiçbir zaman spordan uzak kalmadım. Çok farklı sporları yapma fırsatı buldum. Fakat rüzgâr sörfünün yeri gerçekten çok farklı. Daha kullanmaya başlamadan, yapan insanları izleyen kendisine bağladı beni. Kullanmaya başladıktan sonra birçok sporun karışımı olduğunu gördüm. Yelken kullanırken aldığım zevki, sürat teknesinde salgıladığım adrenalini ve su kayığında denge için verdiğim dikkati aynı anda yaşadığım bir spor! Aslında burada bir uyarıda da bulunmam gerekiyor; bağımlılık yapan bir spor.

Rüzgâr sörfü yapmak için nereleri tercih ediyorsunuz?

En güneyde Datça’dan en kuzeyde Enez’e kadar Ege sahillerimizin tamamı rüzgâr sörfü için çok uygun. Bunların yanında Gökçeada ve Bozcaada’yı unutmamak gerekir. Hatta dünyanın sayılı yerleri arasında adı geçen sahillerimiz var. Örneğin Dünya Profesyonel Rüzgâr Sörfü yarışları’nın (PWA) bir ayağı Alaçatı’da yapılmakta. Ege sahilleri kadar zevkli olmasa da, İstanbul sınırlarında Bayramoğlu, Tuzla, Büyükçekmece ve Silivri’de yapılmakta.

Ben İstanbul’da Büyükçekmece-Mimar Sinan Koyu’nu tercih ediyorum. Yapışmadan dolayı gitgide kötüleşse de Marmara Denizi’nin en iyi yeri diyebilirim.

İstanbul dışına çıkmaya vaktim olduğunda en çok tercih ettiğim yerler Alaçatı ve Bodrum. Kendi malzemenizle gitmiyorsanız hem malzeme zenginliği hem de rüzgâr kalitesi olarak uygun yerler buraları.

Kimler yapabilir? Öğrenmek veya çocuklarına öğretmek isteyenlere ne tavsiye edersiniz?

Belli bir seviyeye kadar herkes yapabilir. Güvenlik botları olan sertifikalı bir spor okulun-

da yaptığınız sürece güvenli ve riski düşük bir spor. Spora yatkınlığı olan ve fiziksel sorunu olmayanlar ileri dereceye kadar öğrenebilirler. Çocuklar için 7 yaş sonrası tavsiye ediliyor.

İstanbul’da sadece başlangıç seviyesinde öğrenmek isteyenler için Tuzla, Şaşkınbakkal, Cadebostan ve Büyükçekmece-Mimar Sinan’da spor okulları bulunuyor. İstanbul dışında öğrenmek için Bodrum ve Alaçatı çok uygun. Özellikle çocuklarınız için Alaçatı’da uygun malzeme ve pedagojik eğitim almış öğretmenler bulabilirsiniz. Yetişkinlerin başlangıç seviyesinde öğrenebilmeleri için toplam 15-20 saatlik bir eğitime ihtiyaçları var. Çocuklarda bu süre biraz daha az.

Rüzgâr sörfü dışında paten, kayak, su kayağı ve yelkenle de ilgileniyorsunuz. Sizi bu sporlara yaklaştıran ortak bir özellik var mı?

Outdoor sporları daha çok seviyorum. Doğayla

içice olduğumda rahatladığımı hissediyorum. Spor, iş ve şehrin stresinden uzaklaştırıyor, bir tür rehabilitasyon gibi. Sanıyorum benim için bu sporların ortak yönü de bu.

Anabilim Eğitim Kurumları hakkında neler söylemek istersiniz?

İş hayatımla ve hobilerimle ilgili fikirlerimi ifade ederken bir yerde hayat görüşümü ve değerlerimi dile getirdim. Çocuğumun bu doğrultuda eğitim alması benim için çok önemli. Şunu söyleyebilirim ki Anabilim Eğitim Kurumları eğitim konusunda benim değerlerimle örtüşen bir kurum. Eğitimin sadece bilgi aktarımı olmadığını bilen, çocuklara değerleri yaşatan; sadece bir konuda uzmanlaşmış değil, spor, sanat ve birçok konuda donanımlı, çok yönlü insanlar yetiştirmeyi hedefleyen bir aile. Çocuğumun koşa koşa ve sevinçle gittiği bir yuva.

KIZINIZ DEFNE’NİN BU SPORLARA İLGİSİ VAR MI? BU ANLAMDA KIZINIZLA İLETİŞİMİNİZ NASIL?

Spor disiplininin çocukların eğitiminde ve hayatının birçok noktasında önemli derecede faydası olacağına inanıyorum. Kızımla beraber olduğumuzda boş zamanlarımızın büyük kısmını spor yaparak geçiriyoruz. 4 yaşından beri paten ve bisiklet sürüyor. Geçtiğimiz yaz rüzgâr sörfüne de başladı. Bunların dışında Anabilim Eğitim Kurumları’nda 3 senedir yüzüyor ve jimnastik yapıyor. O da benim gibi spor yapmaktan çok zevk aldığı için hem çok güzel vakit geçiriyoruz hem de vücudumuzu geliştiriyoruz.

Röportaj: Erdem Çağlayan

DİDEM ÖZTÜRK:

OTOMOBİL KULLANMAK ÖZGÜRLÜKLE EŞDEĞER

ÇOCUKLUK YILLARINDAN BUGÜNE HAYATINDA OTOMOBİLLER İÇİN HER DAİM ÖZEL BİR YER AYIRAN DİDEM ÖZTÜRK'ÜN DİREKSİYONDAKİ BECERİSİ BİRÇOK ERKEĞİ GERİDE BIRAKIYOR. ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI ÖĞRENCİSİ POYRAZ ÖZTÜRK'ÜN ANNESİ OLAN DİDEM ÖZTÜRK, KULLANDIĞI HER OTOMOBİLE ARASINDA ÖZEL BİR BAĞ KURDUĞUNU BELİRTİYOR.

Bu sayımıza kadar erkek egemen olan "Sürüş Keyfi" sayfalarımızda bu kez direksiyona Didem Öztürk geçiyor. Toplumun genel algısından nasibimizi alarak "Bir kadına otomobiller konusunda ne soracağız?" diye düşünürken, bilinç altımızda ne kadar yanlış yargılara sahip olduğumu fark ediyoruz. Zira Didem Öztürk'ün otomobiller konusundaki bilgisini ve direksiyondaki ustalığını görünce bu kez bizim sorularımız yetersiz kalıyor karşısında. Bu nedenle sözü çok uzatmıyor ve otomobil tutkusunu Öztürk'ten dinliyoruz.

Başlangıç olarak kısaca sizi tanıyabilir miyiz? Nasıl bir yaşamı var Didem Öztürk'ün?

Çocukluğumun önemli bir kısmı Kütahya'da geçti. İstanbul Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi mezunuyum. Ancak stajyerlik dönemini saymazsak hiç veteriner hekimlik yapmadım. Bunun yerine başka bir kariyer seçtim ve çok uluslu şirketlerin satış departmanlarında görev yaptım.

Eşimle üniversite döneminde tanıştık ve mezun olduktan kısa bir süre sonra evlendik. Eşimin görevi nedeniyle bir süre Kiev'de yaşadık. Büyük oğlum dünyaya gelince Türkiye'ye döndük. Şuan iki erkek evlat sahibiyim. Eşimle birlikte üç muhafızım ve çok keyifli bir yaşamım var.

Çocuklarını dünyaya geldikten sonra kariyeri bir kenara bırakıp tüm enerjimi onlara vermek istedim. Halen de böyle devam ediyor. Üç erkekle yaşamın en zor kısmı her akşam çift kale maç yapılan bir evin hem hakemi hem de kulüp yöneticisi olmak. (Gülüyor)

Otomobillere olan tutkunuzu biliyoruz. Bu tutkudan bahseder misiniz?

Erkek egemen bir sektörle ilgilenmem, bu konuda çok şey bilmem genelde herkesi şaşırtıyor. Ama ben bu konuda feminist bir yaklaşım içinde değilim. Erkeklerin otomobiller konusunda bir adım önde olduğunu da söyleyebilirim. Ama bu yetiştirilme tarzı ve zevklerle ilgili bir durum aynı zamanda. Otomobil çocukluğumdan bu yana hep ilgimi çekmiştir. İlk başta babam otomobil kullanırken onu izlemekten büyük keyif alırdım. Biraz büyüyünce arkadaşlarımla arabanın içine doluşur ve durduğumuz yerde sürüyormuş gibi yapardık.

Peki, ilk kez kendi başınıza trafiğe çıktınız günü hatırlıyor musunuz?

Otomobillere olan sevgim nedeniyle 18 yaşına girer girmez hemen ehliyetimi aldım. O tarihte babamın görevi dolayısıyla Kütahya'da yaşıyorduk ve turuncu renkte bir Renault 12'miz vardı. Direksiyonu çok ağırdı, kullanmak neredeyse kol kası gerektiriyordu. İşte ilk tek başıma sürüş deneyimimi de bu araçla yaşadım. Bir gün babam işe arabayı almadan gitmişti. Biraz da arkadaşlarımla verdiği cesaretle babamdan habersiz evdeki anahtarı aldım ve arkadaşlarımla Kütahya'dan Eskişehir'e hamburger yemeye götürdüm. Döndüğümde babam henüz eve gelmemişti. Bunun verdiği rahatlıkla anahtarı tekrar yerine koydum. Babam ertesi gün kilometredeki artıştan dolayı durumu anladı ama bana hiç kızmadı.

UZUN YOLDA ARAÇ KULLANMAK GERÇEKTEN KEYİFLİ. PEKİ, İSTANBUL TRAFİĞİ İÇİN DE DURUM AYNI MI?

İstanbul'da araç kullanmak bambaşka. Örneğin Ankara'da kullandım ama orada çok zorlandım. İstanbul trafiğinin bir karakteri var, sürücülerini tanıyor sunuz, ne yapabileceklerini tahmin edebiliyorsunuz. Bu karmaşa sürücüler arasında farklı bir kültürün oluşmasını sağlamış. Ortak bir dil var. Kornayla teşekkür eder, selektörle uyarırsınız. Bununla birlikte İstanbul güzel bir şehir. Köprüden otomobille geçmek ayrı bir keyif örneğin... Sadece trafikte anlayışlı ve sakin olmak gerekiyor. Ben sadece camı açıp çöp ataları görünce sakin kalamıyorum.

Kullandığınız ilk araçtan bahseder misiniz?

Mezun olduktan sonra bir şirketin satış departmanında işe başladım. Bana orada Station Wagon bir Toyota Corolla verdiler. İşe girmekten çok buna sevindiğimi söyleyebilirim. Şehir dışı ziyaretler nedeniyle uzun yola çıkma fırsatı bulmuştum. Direksiyon yeteneğimi de bu süreçte geliştirdim. Sürdüğüm her otomobille aramda garip bir bağ oluşur. Toyota ilk kullandığım araba olduğu için onunla daha özel bir bağ kurmuştum. Hatta adını "Düldül" koymuştum. Sonrasında Honda Civic kullan-

dım. Yere yakın bir araçtı ve yol tutuşu çok iyiydi. Devamında Opel Astra, Hyundai Accent, Toyota Verso gibi birçok araç kullandım.

Otomobil kullanırken neler hissediyorsunuz?

Her şeyden önce kendimi çok iyi hissediyorum. Bütün stresimi alıp götürüyor. Özellikle uzun yolculukları çok seviyorum, bana keyif veriyor. Otomobil kullanmak aynı zamanda özgürlüktür. İstedığınız yere istediğiniz an ulaşabiliyorsunuz.

OTOMOBİL SEÇERKEN BU KADAR HASSAS DAVRANAN BİR ANNENİN ÇOCUKLARININ EĞİTİMİ KONUSUNDAKİ ÖZENİNİ TAHMİN EDİYORUZ. BU ÇERÇEVEDE SORMAK GEREKİRSE ÇOCUĞUNUZUN EĞİTİMİ İÇİN ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI'NI TERCİH ETME NEDENLERİNİZ NELERDİ?

10 ve dört yaşında iki oğlum var. Dört yaşındaki oğlum Poyraz üç yıldır Anabilim Çekmeköy Anaokulu'nda eğitim görüyor.

Anabilim'in en küçük öğrencisi olarak, yani 22 aylıkken başladı. Poyraz için damardan Anabilimli diyebiliriz.

Anabilim'de profesyonel bir ortam var. Okulumuzun Müdürü Neşe Hanım, tecrübeli, disiplinli ve çok samimi. Poyraz'ın öğretmeni Nurdan Hanım da çok ilgili. Poyraz öğretmenini çok seviyor, tabii ki biz de... Sizin aracılığımızla kendisine bir kez daha teşekkür etmek isterim.

Benim için çocuklarımızın öz bakımı ve çocuklara verilen sevgi çok önemli. Bunu da çok iyi yapıyor Anabilim. Bu gelişim sürecini çok iyi görebiliyoruz çocuklarda.

Bir sıkıntımız olduğu zaman hemen çözümlenebiliyoruz. Biz ailesi olarak nasıl ilgileniyorsak, Anabilim de öyle ilgileniyor. Gözümüz arkada kalmıyor.

Şimdi biraz da tekniği konuşalım. Bir otomobilde aradığınız temel kriterler neler?

Teknikten önce şunu söylemek gerekir; Türkiye'deki araçlar vergiden dolayı çok pahalılar. Dolayısıyla araç alırken ilk kriterim, fiyat-performans özelliği oluyor. Burada performanstan kastım aracın yol tutuş, güvenlik, konfor, kullanım kolaylığı gibi özellikler. Sonuçta otomobile bindiğiniz an sizin dikkatinizden bağımsız olarak aracın bir kapasitesi, limitleri var. Bunları iyi bilmeden yola çıkmak büyük bir risk bana göre. Bu nedenle iyi bir sürücünün aracını çok iyi tanıyıp, onunla bütünleşmesi gerektiğini düşünüyorum.

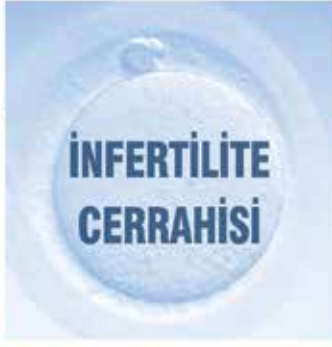
Bugün sürüş testimizi Mercedes B 180'le gerçekleştiriyoruz. Niçin bu aracı almaya karar verdiniz, araçtan bahsedebilir misiniz?

Başlangıç olarak aracımı almadan önce çok kapsamlı bir araştırma yaptım. Hatta nerdeyse istediğim tüm araçlarla test sürüşü gerçekleştirdim. Satış temsilcileriyle konuştuğumda çok şaşırdılar. Öyle sorular sordum ki, kimi zaman cevap veremediler. Hatta bana bu sektörde neden çalışmadığımı soruyorlar, bu kadar ilgili biri olduğum için. Satış yapan kişiler de çok dikkat ediyorum. Bu anlamda sorularımı yanıtlayacak satış uzmanları olmalı. Çok iyi karşılaştırma yapabiliyorum. Ne kadar hoşuma gitseler de şehir içinde çok yakıt tüketen araçları tercih etmiyorum. Hızlanma, yol tutuşu ve güvenliği çok önemlidir. NCAP'ten alınan yıldızlara çok önem veriyorum.

Mercedes B 180'le tanışmaya kadar hiç otomatik vites bir otomobil kullanmamıştım. Dolayısıyla 20 yıl gibi bir süredir deneyimim olmasına rağmen ilk kez otomatik vitesli bir aracın direksiyonuna geçince zorlandım. Zira ben manuel vitesli otomobilleri daha çok seviyorum. Manuel araçla bütünleşebiliyorsunuz. B 180'in iç mekânında sunduğu yaşam alanı çok geniş. Yüksek güvenlik sağlayan bir çok teknolojiye sahip. Ayrıca emisyon değerleri ve tüketimi bakımından oldukça çevreci bir otomobil. Tehlikeli olmadığı durumlarda performansı sürüşten hoşlanıyorum. B 180 diğer artılarının yanında bu konuda da sürücüsünün beklentilerine yanıt veren bir otomobil.

KADIN CERRAHİSİ

OMURGA MERKEZİ

OMURGA HASTALIKLARINA ÇOK YÖNLÜ YAKLAŞIM

HİÇBİR SANAT ESERİ BU KADAR LEZZETLİ DEĞİL

PASTA VE KURABIYE YAPIMINI SANATA DÖNÜŞTÜRDÜĞÜNÜ VE BU UĞRAŞIN KENDİNE HUZUR VERDİĞİNİ SÖYLEYEN ÖĞRENCİLERİMİZDEN ATILLA ÖZTÜRK'ÜN ANNESİ MARIYA ÖZTÜRK, "SİZİN İÇİN ÖZEL OLARAK HAZIRLANMIŞ, KENDİNİZDEN BİRŞEYLER BULDUĞUNUZ BİR PASTADAKİ MUMLARI ÜFLEMELİK O ANA DEĞER KATIYOR. İŞTE O AN DA YÜZDE BELİREN GÜLÜMSEME BENİ ÇOK MUTLU EDİYOR," DİYOR. İLERLEYEN ZAMANLARDA BU UĞRAŞINI DAHA ÇOK KİŞİYE ULAŞTIRMAYI DÜŞÜNEN MARIYA ÖZTÜRK İLE PASTA VE KURABIYE TADINDA BİR SÖYLEŞİ GERÇEKLEŞTİRDİK.

Öncelikle sizi tanıyalım. Türkiye'ye nasıl geldiniz?

Bulgaristanlıyım. Üniversite bittikten sonra eşime gönül verdim ve evlenmeye karar verdik. Sonrasında Türkiye maceram başladı ve 13 yıldır İstanbul'dayım. Güzel Sanatlar Lisesi'nde Ahşap Bölümü okudum. Üniversitede resim öğretmenliği üzerine formasyon aldım, ressamım. Aynı zamanda Heykeltıraşlık Bölümü'nü de bitirdim. Ama anne olunca çalışma hayatına hiç atılmadım.

Pasta ve kurabiye yapma merakınız ne zaman başladı?

Böyle şeyler yapmayı küçüklüğümden beri seviyorum. Çocukken bisküvileri ufalayıp ortalarına marmelat sürüp kendimize pastane yapardık. Birbirimize satar, ikram ederdik. Evcilik oyunumuzun ana konusu olurdu pastacılık.

Peki, bu işi profesyonel olarak ne zaman yapmaya başladınız?

Atilla'nın ilk doğum gününde pasta siparişi verdiğimde "neden kendim yapmıyorum" diye aklımdan geçirmiştim aslında. İkinci doğum gününde, -o zamanlar çizgi film kah-

ANABİLİM'E GÜVENİYORUZ, İÇİMİZ RAHAT

Üç yıl önce bir araştırma yaptık. Oğluma uygun, onu anlayabilen bir okul olsun istedik. Atilla, okuma-yazmaya okula başlamadan geçen, meraklı ve üstün zekâlı bir çocuk. Bu yüzden bize Anabilim'i önerdiler. Normal bir okula verseydik oğlum her şeyi bildiği için okula başlar başlamaz okuldan sıkılacaktı. Belki risk aldık ama bu riske değdi. Hem oğlum hem de biz okulumuzdan çok memnunuz. Derslerle ilgili hiç problemi olmadığı gibi benim de gözüm arkada kalmıyor. Çünkü güvenli bir okul. Öğretmenlerimiz çok anlayışlı ve eğitim konusunda çok tecrübeliler.

ramanlarının olduğu pastalar modaydı- ben- de oğlum Teletubbies'leri sevdiği için böyle bir pasta sipariş ettim. Fakat pasta istediğim saatte hazır olmadığı gibi, istediğim gibi de olmamıştı. O gün pasta yapmaya karar verdim. En azından oğlumun pastalarını yapabiliyordum istediğim şekilde. Araştırmaya başladım, o zamanlar Türkçe bilmediğim için Bulgar sitelerinde bu işle uğraşanların tariflerini takip ediyordum. Özellikle şeker hamuruyla çalışmak çok hoşuma gitmişti. Deneye deneye en güzel şekli bulmak çok keyifliydi. İlk pastamı yaptığımda ne kadar güzel bir şeyin bir ortaya çıktığını görünce iyice heveslenmişim.

Güzel sanatlar okumanızın işinizi kolaylaştırdığını söyleyebilir miyiz?

Şeker hamuruyla pasta yapmak, taştan heykel yapmaktan çok farklı bir şey. Ama sonuçta el alışkanlığının olduğunu söylemek de ve el alışkanlığının olduğunu söylemek de nedenle yanlış olmaz. Atilla'nın doğum günü pastalarını artık ben yapıyordum. Atilla'nın arkadaşlarına hediye almak yerine pasta yapıp götürüyordum. Hem bir çocuğu sevdiği kahramanın pastasını yaparak mutlu ediyordum hem de ailesinin işini kolaylaştırıyordum.

Pasta ve kurabiye yapmayı sizin için değerli kılan şey nedir?

Pasta ya da kurabiye yaptığım kişiler, yaptıklarımı ilk gördüklerinde yüzlerindeki ifade, tebessüm benim için çok değerli. Bu durum kendimi iyi hissetmemi sağlıyor. Bazen yaptığım pastayı verip çıkıyorum ama ev sahibinden pastanın ilk görüldüğü anı fotoğraflamasını istiyorum. Tek amacım insanları mutlu etmek.

Özen gerektiren bir iş yapıyorsunuz.

Kesinlikle. Bu aralar biliyorsunuz ki Angry Birds çok moda. Atilla'ya Angry Birds pastası yapmıştım. Arkadaşları görünce, "Mariya bize de yap," diye ısrar ettiler. Daha güzelini yapabileceğimi ama aynı pastayı yapmaya-çağımı söyledim. Çünkü her yaptığımız pasta değişik ve o ana özel olsun istiyorum. Ge-

Mariya Hanım, bizleri de unutmamış ve bize Anabilim logolu kurabiyeler getirmiş. Bu ince davranışı için kendisine çok teşekkür ediyoruz...

çen hafta mesela "Uçaklar" filmindeki uçak temasını pastaya dönüştürdüm. İlk defa bu tarzda bir temalı pasta yaptım. Pasta için bir konsept belirlediğimde sabırsızlanıyorum çünkü farklı bir şey yapmayı planlamak heyecandırıyor beni.

Pastanın da ötesine geçmiş sizin yaptıklarınız.

Yurtdışında benim yaptığımı bir sanat olarak görüyorlar. Türkiye'ye geldikten üç yıl sonra bir restorasyon laboratuvarında çalıştım. Sabancı Müzesi'nde bulunan bütün koleksiyonu restore etmiştik. Osman Hamdi'nin, İbrahim Çallı'nın, Hoca Ali Rıza'nın tabloları üzerinde rötuş yaptım. Böyle bir şeyi pasta üzerinde de yapmak istiyorum. Bu benim hayalim. Bunun için biraz zaman gerekecek. Tabii ki gerçek pasta üzerinde yapılmayacak. Çünkü bu, bir-iki günlük bir iş değil. Belki maket pasta üzerinde deneyeceğim ama mutlaka bunu bir gün yapacağım.

Pasta hepimiz için çok önemli. Doğum günlerinde, yıl dönümlerinde heyecanla beklenen bir şey. Hele o pasta sıradan değilse daha farklı bir mutluluk içine giriyor insan değil mi?

Kesinlikle öyle. Geçenlerde iş arkadaşımın nişanı vardı. Benden nişan pastasını yapmamı

istedi. Nasıl bir pasta istediğini tasarlamış ve bana anlattı. Diz çöken bir adam, ayakta duran bir kadın istiyordu. Facebook sayfasından da ilgili kişilerin fotoğraflarına baktım, daha net bir şeyler ortaya çıkarmak için. Pastayı hazırladım ve götürdüm. Pastayı açtı ve "Hayalimdekinden daha güzel, pastanın üzerindeki insanlar gerçekten bize benziyor" dedi.

Bu keyifli bir uğraş. Evet, stresinizi atıyorsunuz, yaparken mutlu oluyorsunuz ve insanları da mutlu ediyorsunuz. Bu sadece uğraş olarak mı kalacak yoksa artık bir işe dönüşecek mi?

Yaklaşık yedi yıl boyunca hobi olarak sürdürdüm bu işi. Atilla büyüdükten sonra hobi olarak sürdürdüğüm bu işle hem insanları mutlu edip hem de bir şeyler kazanabileceğimi gördüm. Küçük, şirin bir pastane açarak bu hobiyi iş olarak sürdürmeyi düşünüyorum. Web sitem ve Facebook sayfam var ama oralardan satış yapmıyorum. Özel olarak hazırladığım yerler var şu an ama iki masa, dört tane sandalye de olsa kendi pastanem olsun istiyorum. Yani her yerde pasta, kurabiye satan yerler var. Benim istediğim küçük, şirin, kişiye özel pasta veya kurabiye üreten bir yer. Daha uzun yıllar yenebilen sanat eserleri yapmak ve bu uğraşla mutlu olmaya, mutlu etmeye devam etmek istiyorum.

GEZGİN

NEŞE OKAY

BÜYÜLÜ ÜLKE

FAS

AKDENİZİN ATLAS OKYANUSUYLA KUCAKLAŞTIĞI BİR COĞRAFYAYA DOĞRU YOLA ÇIKIYORUZ HEP BİRLİKTE. BİZE HEM UZAK HEM ÇOK YAKIN BİR ÜLKE OLAN FAS'I TANIRKEN, SAHRANIN ENGİN SARI KUMLARI ARDINDAN TADIMLIK BİR MANZARAYI KEŞFEDECEĞİZ. ZENGİN BİR KÜLTÜREL MİRAS, RENKLİ KAPILARIN ARDINDA YAŞAYAN İNSANLAR TARAFINDAN CANLI TUTULUYOR FASTA...

2010 yılının Kurban Bayramı tatilinin dokuz gün olduğunu öğrendiğimizde arkadaş grubumuzla birlikte "ne yapsak, nereye gitsek?" arayışlarına başlamıştık bile. Bu arayış içerisinde bize en cazip gelen yedi gün sürecek olan Casablanca-Fes ve Marakeş'i içine alan Fas gezisi olmuştur. Fas'a yapılmış olan gezi yorumlarını okudukça bu ülke ile ilgili heyecanımız ve merakımız iyice artmıştı. Fas, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına vize istemeyen ender ülkelerden biri. Yine de seyahat firması vize işlemleri adı altında belirli bir ücret alıyor. Tüm işlemler yapıldıktan sonra gezi boyunca birlikte olacağımız grup arkadaşlarımızla havalimanında buluşuyoruz.

FAS'IN EN BÜYÜK LİMAN KENTİ, CASABLANCA

Uçağımız, ilk durağımız olan Casablanca'ya 4,5 saatlik bir yolculuktan sonra sabaha karşı indi. Fas, saat dilimi olarak Türkiye saati-ne göre iki saat geri. Rehberimizin uyarısıyla saatlerimizi buna göre ayarlıyoruz. 20 yıldır Fas'ta yaşayan ve eşi Faslı olan Türk rehberimizle birlikte seyahatimiz süresince kullanacağımız otobüsümüzle havaalanından ayrılıyor. Palmiyelerle dolu, beyaz köpekleri kıyıya vuran okyanus sahil şeridi boyunca hayranlıkla ilerliyoruz. Sabahın ilk saatleri olmasına rağmen yürüyüş yapanları, koşanları görünce hafiften bir şaşkınlık yaşıyoruz. Bir Afrika şehrinde değil de sanki Avrupa şehirlerinden birindeyiz.

Otobüsten indiğimizde ise hepimizin içini titreten soğuk hava bizde çok etkisi yaratıyor. Seyahat öncesi internetten edindiğimiz bilgilerde havanın ılık hatta sıcak olacağı bilgisini okumuştuk. Ama maalesef Marakeş'e kadar tüm gezimiz boyunca soğuk hava zaman zaman daha da sertleşerek bize eşlik ediyor. Casablanca Arap kökenli bir isim değil; İspanyolca. Şehre adını veren beyaz evler, Marakeş'deki gibi günümüzde maalesef tek bir renk olarak kalmamış. Şehirdeki yerleşim birimlerinin rengi, kirli beyaz. Okyanus rüzgârı ve şehrin kumlarının kirlettiği bir beyaz. Casablanca, Fas'ın en büyük liman kenti. Fas ekonomisinin merkezi konumunda. Ülkenin diğer şehirlerine nazaran, daha modern. Binalar, Avrupa mimarisini andırır tarzda yapılmış, modern görünümlü. Caddeler geniş ve

düzenli. İki tarafı da ağaçlar süslüyor. Ağaçsız ve yarı çıplak bir çöl kenti beklerken, karşınızda yemyeşil bir kent buluyorsunuz.

BÜYÜCÜLER ADASI'NA HOŞ GELDİNİZ

Önce okyanus kıyısına gidiyoruz. Okyanus kıyısında sahil uzunluğu, yaklaşık 3000 metre. Kıyının güney ucuna gittiğinizde, bir ada göreceksiniz. Ama tam olarak denizin içinde kalan bir ada değil; kıyıya bitişik. Sular çekildiğinde yarımada, geri geldiğinde ise ada oluyormuş. İsmi, büyücüler adası. Ama aynı zamanda, kurşun adası da deniliyor. Bunun nedeni ise bu adada kurşun dökülmesiymiş. Adanın üzerinde, birkaç tane baraka tipi ev var. Uzaktan bakıldığında, insanlar da seçilebiliyor. Rehberimiz, Fas'a güneş ışınlarının dik gelmesi nedeniyle, birçok filmin burada çekilmiş olduğunu anlatıyor. Çünkü açık havada güneş ışınları yere dik geldiği için hiçbir objede gölgeleme yapmıyor. Bu büyük bir avantaj, çünkü gölgeleme olsa, filmi çekenler bu gölgelemeleri önlemek için ilave ışık kaynakları kullanmak zorunda kalacaklar. Halbuki, burada böyle bir zorunluluk yok, doğal ışık var. Ve doğal ışığın dünya üzerinde bu şekilde başkaca bir ülkede bulunması mümkün değil.

Bununla birlikte çoğumuz için efsane film olan Casablanca'nın tek bir karesinin bile bu şehirde çekilmemiş olması o kadar tuhaf geliyor ki "keşke bunu duymasaydım" diyorum kendi kendime. Bu son derece hareketli ve otantik şehirde gezimize okyanus sahil şeridinden sonra "Eski Pazar" ile devam ediyoruz. Limanın bitişiğindeki bu bölge tarihi bir pazar yeri aslında. Şehrin eski surları artık bu pazar yerini çevreleyen bir duvardan başka bir şey değil. Eski Pazar'da gerçekten çok düşük fiyatlara aklınıza gelebilecek her türlü şeyi satın almanız mümkün. Burada dikkat etmeniz gereken nokta pazarlıklarınızda son derece kararlı olmanız. Genelde istediğiniz şeyi ilk söylenen fiyattan en kötü ihtimalle yarısı fiyatına satın alabiliyorsunuz.

Casablanca'daki bir sonraki durağımız ise inşasının ardından şehrin en önemli sembolü haline gelen İkinci Hasan Camii. Bu görkemli yapı öündeki devasa meydanla beraber 105 bin kişinin aynı anda namaz kılabileceği şekilde tasarlanan caminin minaresi 210 met-

ANABİLİM ÇEKMEKÖY ANAOKULU MÜDÜRÜ NEŞE OKAY

relik yüksekliğiyle yeryüzündeki en yüksek minare unvanına sahip. Atlantik okyanusunun üzerinde inşa edilen bu mermer yapının ziyaretçileri üzerinde gerçekten de büyüleyici bir etkisi var. Fas Kralı II. Hasan, aslında bu camiyi, ihtiyaca binaen yaptırmamış. 1986 yılında, Fildişi Sahilleri ülkesinde, dünyanın en büyük katedrali inşa edilmiş. Bunun üzerine kral "benim temsil ettiğim dinin bulunduğu bu kıtada, dünyanın en büyük yapısı, katedral olamaz, cami olmalı" demiş. Bu düşüncenin sonucu olarak, bu büyük cami inşa edilmiş.

RABAT'TAKİ KAPILAR BİRER SANAT ESERİ

Casablanca'daki yarım günlük bir konaklamadan sonra otobüsle Fas'ın başkenti Rabat'a geliyoruz. Rabat'ta Kasbah Oudayas Kalesi'ni geziyoruz. Nehrin kenarında ve Casablanca'dan gelişte şehrin girişinde olan bu kalenin içi oldukça ilginç. Binalar mavi ve beyaza boyanmış. Değişik bir hava yaratılmaya çalışılmış. Ama benim dikkatimi çeken, kapılar oluyor. Hepsisi birer sanat şaheseri. Fas'da kapılar ayrı bir kültür hazinesi. Dikkatle incelemeye değerler. Kale içerisinde

II.HASAN CAMİİ

birçok kapı var. Ancak hepsi farklı. Buradan, Mechouar Kraliyet Sarayı'na gidiyoruz. Kraliyet Sarayı'nın yalnızca bahçesini, camisini, dışarıdan kapı ve binalarını görebiliyoruz. İçerisini gezmeye izin vermedikleri için görme imkânımız olmuyor. Fazla vakit geçirmeden V. Muhammed Türbesi ile Hasan Kulesi'ni görmeye gidiyoruz. Kule ve Türbe aynı yerde konuşlandırılmış. İkisinin arasında betondan yapılmış bir alan ve sütunlar var. Rabat'taki gezi bitti. Fas'e gitmek için aracımıza biniyoruz. Ama doğrudan Fas'e gitmiyoruz. Yol üzerindeki Meknes'e de uğrayacağız.

MEKNES'TE KAYBOLMAK ÇOK KEYİFLİ

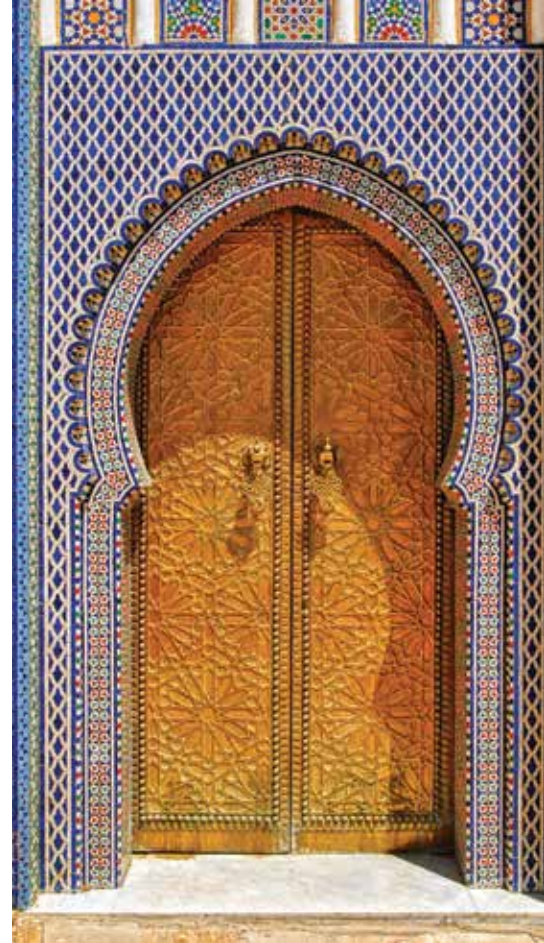
Meknes, mavi boyalı evleri ve muhteşem kapılarıyla bizi karşılıyor. Rehberimizden, Okyanus kıyısındaki mavi-beyaz evlerle süslü bu tarihi kentin de artık Unesco'nun Dünya Mirası Listesi'nde olduğunu öğreniyoruz. Meknes'de görülmeye değer en güzel yer, UNESCO Dünya Kültür Mirası Listesi'ndeki, Fas'ın en güzel şehir kapısı olan Bab Mansour. Kapı üzerindeki işlemler muhteşem. İnsan bu kapıdan gözünü ayıramıyor. İşçiliğe ve sanata hayran kalıyoruz. Meknes'in sokaklarında yürürken halkın güler yüzü ve nane çayı ikramıyla karşılaşıyoruz. Tabii ki tüm bunlar karşılığında para istiyorlar. O kadar mutluyuz ki hemen cebimizdeki bozuklukları veriyoruz. Meknes sokaklarında üç arkadaş gruptan uzaklaştığımızı fark etmeden kayboluyoruz.

Rehberimiz bizi bulduğunda ise üçümüzün de yüzündeki ifade "keşke biraz daha geç bulsaydı" oluyor.

FAS'TA FESLİ OLMAK

Fes, Fas'ın en antik şehirlerinden biri. Fes, Fas ve Faslılar için çok önemli şehir. Fas'da Fesli olmanın ayrıcalık olduğunu rehberimizden öğreniyoruz. Dünyanın en büyük trafiğe kapalı şehir yerleşimi de yine burada. Eski şehir olarak geçen bölge Fes el Bali (çevresi surlarla çevrili en eski kent), UNESCO'nun Dünya Kültür Mirası'na alınmış. Araç trafiğine kapalı ama eşek ve motosiklet trafiği en az insan trafiği kadar yoğun. Bizim dilimizde ülke için kullandığımız Fas ismi de Fes şehrinde geliyor ve dünya üzerinde sadece Türkçe'de ülkenin adı Fas olarak kullanılıyor. Fes'in eski şehri tam bir labirent. Rehberimiz Medina'nın yaklaşık 1500 ara sokaktan oluştuğunu ve kaybolursak bizi bulabilmesi için bir yere kıpırdamamızı tembihliyor. Kendinizi tam bir labirentin içinde hissediyorsunuz. Hele bazı caddeleri var ki tünelden farksız; tavanı tahtalarla desteklemişler, ara sokaklarda bazen bir kapının yarısı yüksekliğinde kapılar açılıyor. İçerisi zifiri karanlık, bir bakıyorsunuz gülen gözleriyle perişan giyimli bir çocuk kafasını uzatıyor içeriden. Zaman zaman iki kişinin bile yan yana geçmekte zorlandığı sokaklarda eşeklerle burun buruna geliyoruz. Bunun yanında o kadar çok renk bir arada ki, bitmeyen bir hareket sizi sü-

KIYAMET MEYDANI (DJEMAA EL FNAA)

rekli içine çekiyor. Labirentin her bir adımında karşımıza çıkanlar bizi hem ürkütüyor hem de bir sonraki adım için daha da merakta bırakıyor. Medina'da halkın çoğunluğu deri işleriyle ilgileniyor. Boyanıyor, kesilip dikiliyor deriler. Chouara Tabakhaneleri Fas'ın tüm dünyada tanınmasını sağlayan bölümü. Hâlâ aktif şekilde ham deri işlenen atölyeleri dericiler ya da kafelerden izlemeniz, fotoğraflamanız mümkün. Kesinlikle yaşanması gereken bir deneyim. Yoğun deri kokusuna da kendinizi hazırlayın. Koku için dükkânlara girdiğinizde elinize nane dalı veriliyor ki burnunuza nane kokusunu çekerek yoğun deri kokusunu bir nebze de olsa hafifletmiş oluyorsunuz. Deriden yapılan ürünleri işçilik olarak beğenmedim. Bizim ülkemize göre ücretler daha düşük; bir de buna pazarlık eklenince beğendiğiniz için değil de ücretinin uygunluğu için bile alışveriş yapabilirsiniz.

MARAKEŞ: KIZIL ŞEHİR

Ertesi gün, kahvaltıyı takiben Fas'den ayrılıp Marakeş'e doğru hareket ediyoruz. 11 saat gibi uzun bir yolculuktan sonra, akşam saatlerinde Marakeş'e ulaşıyoruz. Yorgunuz, ancak bizi kimse durduramaz. Yemekten hemen sonra canlı ve renkli hayatını görmek için Jmaa El Fna Meydanı'na (Kıyamet Meydanı) gidiyoruz. Burası Marakeş'in kalbi ve tüm turistler orada, Faslılar da var. Meydanın ortasında maymun, akrep ve yılan oynatanlar, saz çalıp

Fas'ın vazgeçilmez yemeği ise 'tajin' ve 'kuskus'. Huni biçiminde kapaklı güveçlerde pişirilen tajinlerin ana malzemesi tavuk, et ya da az da olsa balık. Yanına sebze ilave ediliyor. İlk tajini Rabat'ta yiyoruz. Kuskus daha küçük boyutlu. Bazı yerlerde üzerine et ilave edilerek pişiriliyor. Son olarak Fas'ın olmazsa olmazı nane çayı. Nane çayına inanılmaz şeker koyuyorlar. Şekersiz bulabilirsiniz içmenizi en azından tadına bakmanızı öneririm. Ben gittiğimiz her yerde "tajin" yemeyi tercih ediyorum. Tajinle birlikte verilen ekmek de nefis. Bunun dışında Fas'ın her yeri baharat dükkânlarıyla dolu. Sokaklarda dolaşırken baharat kokuları da bize eşlik ediyor.

şarkı söyleyenler, fal bakanlar, hikâye anlatanlar, her derde deva bitkisel ilaç ve büyü satanlar, yöresel danslarını yapanlar, dansözler (kadın kıyafetinde erkek). Görülmeye değer bir çeşitlilik, renklilik. Fas kültürünün örneklerini burada görmek ve onların arasına karışarak yaşama fırsatını buluyoruz. Çok keyif verici. Fotoğraf çekmek için bundan güzel bir fırsat olamaz. Ama hemen para istiyorlar. Her zaman bozuk paranız olsun. Meydanın etrafına hediyelik eşya, kilim ve halı satanlarla seyyar lokantalar yerleşmiş. Bu seyyar lokantalar, gece geç saatte toplanıyor ve meydanı boşaltıyorlar. Ertesi gün akşam saatlerinde gelip tekrar kuruyorlar. Çok renkli lokantalar, bir ocak ve etrafında tabure veya sıralarla masalar var. Her şey yiyebilirsiniz. Örneğin kebab, biftek, köfte vs. Artık kendimizi Faslı gibi hissediyoruz. Birkaç defa yolumuzu şaşırıyoruz. Gündüz geldiğinizde seyyar lokantalar yok. Gösterciler de azalıyor. Gece meydanın havası bir başka. Marakeş kızıl bir şehir. Tüm binalar kızıl renkte. Bu nedenle bu şehirde güneşin batışı ve bunun kızılığı hiç bitmiyormuş havasına kapılıyoruz. Bu da, şehre hoş bir katkı sağlıyor. Ancak gün içinde tonları değişiyor. Şehir oldukça modern. Güzel bir şehir. Koutobia Camisi ve özellikle minaresi, Marakeş'in sembolü olmuş.

TATİL BELDESİ: ASSAOUIRA

Marakeş'teki gezimiz bitti. Ertesi gün sabah Atlas Okyanusu kıyısında olan Assaouira'ya doğru yola çıkıyoruz. Yol boyunca ağaçlara çıkmış, tepelerinde bu ağaçların meyvelerini yiyen birçok keçi görüyoruz. Ağaçlar da oldukça yüksek. Merak ediyor ve soruyoruz. Bu ağaçlar, dünyada yalnızca Fas'ın güney batısında yetişen "argan" ağacıymış. Keçiler bunların meyvelerinin etli kısımlarını yiyor ve çekirdeğini atıyorlarmış. İnsanlar da, bu çekirdekleri topluyor ve yağını çıkarıyor. Kozmetik ve eczacılık alanlarında kullanıldığını ve oldukça da pahalı olduğunu öğreniyoruz. Fas için iyi bir gelir kaynağı. Assaouira, şirin

bir tatil şehri. Köknar ağaçlarından yapılan ağaç el işleri çok meşhur. Binaları beyaz ve mavi renge boyanmış. Hatta balıkçı kayıkları da. Rüzgârlar, sörf yapmaya elverişli.

VE BİTİRİRKEN...

Bir haftalık Fas tatili sonrası havalimanına doğru yola çıktığımızda baharat kokuları, süslü kapılar, tajin, çölnün ortasında palmyeyle dolu sahil, labirent sokaklar, yılan dahil aklınıza gelen ya da gelmeyen ne varsa hepsinin satıldığı Kıyamet Meydanı... Bu kadar çok şeyi biz mi yaşadık diye düşünüyorum. Hem hayaller üstü hem de hayal kırıklıklarının olduğu bir ülkede nasıl bir yaşam sürdürülebilir diye soruyoruz rehberimize. Gültümseyerek yanıtıyor sorumuzu "aşk" diyor; her şeyine âşık oluyorsunuz, sizi içine çektiğini anlamadan hem de...

DİŞ SAĞLIĞININ KORUNMASI İÇİN NELER YAPILMALIDIR?

MARMARA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, RESTORATİF DİŞ TEDAVİSİ ANABİLİM DALI ÖĞRETİM ÜYESİ VE ÖĞRENCİLERİMİZDEN DEFNE'NİN BABASI PROF. DR. CAFER TÜRKMEN, DİŞ SAĞLIĞINDA BESLENMENİN, DÜZENLİ FIRÇALAMANIN VE DİŞ İPİ KULLANMANIN ÖNEMİNDEN BAHSEDEREK KONUYLA İLGİLİ ÖNEMLİ İPUÇLARI VERDİ.

PROF. DR. CAFER TÜRKMEN

Dış çürüğü, dişlerin sert dokuları olan mine, dentin ve sementi etkileyen diyetteki fermente olabilen karbonhidratları kullanan mikroorganizmaların ürettiği asitlerin neden olduğu bir hastalıktır. Bu asitler bakteri plağı adı verilen yapışkan bir tabaka tarafından üretilir. Eğer dış çürüğü ilerlese dişler üzerinde kaviteler (oyuklar) oluşur. Böyle bir durumda hemen diş hekimine başvurmalıdır. Diş hekiminiz dolgu maddesiyle oyuğu tedavi edecektir. Bazen diş yüzeyindeki lekelenmelerle çürüğü karıştırabilirsiniz. Bunun için yine diş hekimine başvurmalıdır. Çürükten korunmak için;

- ☛ Sağlıklı besinler olan sebze, meyve, tüm tahıllar, süt, peynir, yoğurt, ana ve ara öğünlerde yenmelidir.
- ☛ Meyve suyu yerine meyve tercih edilmelidir. Meyve suları yalnızca ana öğünlerde alınmalıdır.
- ☛ Asitli içeceklerden kaçınılmalıdır.
- ☛ Florür içeren içme suları kullanılmalıdır. Kullanılan şişe veya damacana üzerindeki bilgilerde ortalama florür miktarının 0.7to 1.2 mg/L (ppm) olmasına dikkat edilmelidir.
- ☛ Bebek doğduğunda biberon sıcaklığının ağızla kontrol edilmesinden kaçınılmalıdır. Kaşık ve çatalın ortak kullanımından, emzik ya da biberon başlığının temizliğinde ağız kullanmasından kaçınılmalıdır. Emzik ya da biberon bal, reçel, pekmez gibi tatlı yiyeceklere batırılmamalıdır.
- ☛ Bebeklere bir yaşından sonra biberon bırakılmalı, bardak ve kaşık kullanarak beslenmeye alıştırılmalıdır.
- ☛ Çocuğun doğumundan itibaren her beslen-

DİŞLER NASIL FIRÇALANIR?

- Diş fırçasını diş etlerine 45 derece açıyla yerleştirmek gereklidir. Diş fırçalarken dişlerin görünür ön ve arka yüzleri küçük dairesel hareketlerle fırçalanır.
- Küçük ve ileri geri hareketlerle çiğneme yüzeyleri fırçalanır.
- Üst ön ve alt ön dişlerin arka yüzeyleri diş fırçası dik tutularak yukarı aşağı hareket ettirilerek fırçalanır.
- Dil üzerindeki mikropların uzaklaştırılması ve ağızın güzel kokması için, dil arkadan öne doğru fırçalanır.

Günde iki kez ve ortalama iki dakika fırçalamak yeterli olacaktır. Özellikle sabah kahvaltıdan sonra ve akşam da yatmadan önce fırçalanması dişlerin uzun süreli florürle temas edip, korunması açısından en etkili fırçalama zamanlarıdır. Diş fırçasını yıpranmaya başladığında ya da normal şartlarda her üç ayda bir değiştirmeniz gerekir. Buna ek olarak, belirli hastalıklar sonucunda fırçada yeniden enfeksiyona yol açabilecek mikroplar bulunduğundan bu dönemlerde fırçanın değiştirilmesinde fayda vardır.

DEFNE TÜRKMEN

meden sonra ağız içi ıslak gazlı bezle temizlenmeli, bu işlem süt dişleri sürdükten sonrada devam etmelidir.

- İki yaşından itibaren sizin kontrolünüzde çocuklarınıza günde iki defa dişlerini düzenli fırçalatın. Küçük çocuklar dişlerini fırçalamak ister ancak ailenin yardımı olmadan tam olarak dişlerini temizleyemezler. Diş fırçalamanın ailenin gözetiminde yedi-sekiz yaşına kadar yapılması önerilmektedir.
- Çocuğun yaşına uygun diş fırçası ve macun seçilmelidir. Yumuşak kıllı diş fırçalarını

bakteri plağını ve kalıntıları dişlerden çıkarmak için en iyi çözüm. Küçük başlı fırçalar tercih edilmelidir, çünkü bu tip fırçalar arka bölgedeki dişler dahil olmak üzere ağız tüm alanlarına daha iyi ulaşabiliyor. Diğer yandan, birçok insan için pilli diş fırçası iyi bir alternatiftir. Pilli diş fırçaları, özellikle fırçalama güçlüğü çekenler veya sınırlı el kabiliyetine sahip kişiler için kolaylık sağlıyor.

- Diş macununun miktarı bezelye büyüklüğünde olmalıdır.
- Süt dişlerinde çürük varsa mutlaka tedavisini yaptırılmalıdır.
- Altı yaşında süt dişlerinin en arkasından süren, ömür boyu ağızımızda kalması gereken altı yaş dişlerine fissür örtücü uygulanmalıdır. Şayet çürük var ise mutlaka tedavi ettirilmelidir.
- Çocuğunuzu altı ayda bir diş hekimi kontrolüne götürün.
- Çocuk iki yaşın altında olduğunda sürüntü şeklinde florürlü çocuk diş macunu kullanılmalıdır. Çocuğun diş fırçalama sonrasında macunu tükürebildiği kontrol edilmeli ve ağız fazla suyla çalkalatılmamalıdır. Çocuğunuzun diş macununu yutmasına dikkat edin.

Sonuç olarak beslenme şekli ve alışkanlıkları dışında, diş yüzeylerinin daha sert ve çürütge dirençli olması için dişlerin florürlü ve etken maddesi kuvvetli bir diş macunuyla fırçalan-

malı, fırçanın ulaşamadığı ara yüzler için ise diş ipi kullanılmalıdır.

DİŞ İPİ NASIL KULLANILMALIDIR?

- 30-40 cm diş ipi koparın ve diş ipini orta parmaklarınıza dolayın.
- Dişlerin arasındaki diş ipine rehberlik yapmak için baş ve işaret parmaklarınızı kullanın.
- Diş ipini, dişlerin ara yüzlerine, "C" şekli oluşturacak şekilde yerleştirin. Bu şekilde diş ipinin diş eti ve dişler arasına yerleştiğinden emin olursunuz. Diş ara yüzü üzerinde, zorlamadan ama rahatça gidebildiği yerin sonuna kadar, yukarıdan aşağıya hareket ettirin. Daha sonra aradaki bakteri plağını dışarı çıkarabilmek için ipi dışarı çıkartın.

Diş ipini kullanırken diş etlerinizi aynada kontrol edin. Diş etleriniz sıkı ve pembe olmalıdır. Diş etleri kırmızı, şiş ve kanamalı ise diş hekiminize başvurunuz. Diş etleriniz kanansa da diş ipi kullanmaktan vazgeçmeyin. Hekiminizle diş ipi kullanımınızın doğru olup olmadığını kontrol edin. Diş ipi kullanımı diş etlerinizin sağlığını iyileştirir ve kanamanın durmasını sağlar. Dişler fırçalandıktan ve diş ipi de kullanıldıktan sonra, bunların ulaşamadığı diş yüzeyleri ile diş çevreleyen yumuşak dokuların sağlığı ve daha ferah bir nefes için ise günde iki kez florürlü gargara uygulanmasını öneririm. Sağlıklı gülüşler dilerim.

TARİHİN, HOŞ SOHBETİN LEZZETLE BULUŞTUĞU BİR ADRES: PASHA

SULTANAHEMETİN BÜYÜLÜ GÜZELLİĞİNİ MİSAFİRPERVER BİR MEKÂNDA, ÖZEL LEZZETLERİN TADINA VARARAK ÇIKARMAK İSTİYORSANIZ MUTLAKA PASHA RESTAURANT'A UĞRAMANIZI ÖNERİYORUZ. ZENGİN MENÜLERİYLE, HERKESİN KENDİNE UYGUN BİR LEZZET BULABİLECEĞİNİ SÖYLEYEN MEKÂN SAHİBİ VE ATAŞEHİR ANAOKULU ÖĞRENCİLERİMİZDEN FATMA'NIN BABASI HASAN MAHNAOĞLU, YEMEĞİ KEYİFE DÖNÜŞTÜRDÜKLERİNİ SÖYLÜYOR.

Öncelikle kısaca sizi tanıyabilir miyiz?
1975, İstanbul doğumluyum ama aslen Rizeliyim. Biri beş, diğeri bir buçuk yaşımda iki kızım var. Asıl mesleğim ise fotoğrafçılık ve 15 yıl bu işi yaptım. Dijital makineler çıkınca tabii fotoğrafçılara olan ilgi azaldı. Bu mekân da eskiden fotoğrafçı dükkanı olarak kullanılıyordu ama 2001 yılında restorana dönüştürdük.

Fotoğrafçılıktan restoran işletmeciliğine geçiş nasıl oldu?

Açıkçası şartlar bunu gerektirdi ama sonrasında memnun kaldık. İyi ki böyle bir karar almışız ve hiç pişman olmadık. Çünkü konumu, tarihi, güzellikleriyle Sultanahmet, turistlerin ve bölge halkının görmek istediği ve olmaktan keyif aldığı özel bir yer. Bizim için de Sultanahmet çok değerli çünkü 1995 yılından bu yana ekmeğimizi buradan kazandık.

Peki, Pasha Restoran'ın ayrıcalığı nedir? Bahseder misiniz?

Pasha restoran geleneksel Osmanlı lezzetlerini, ülkemizin zengin yemek kültürüyle bir araya getiriyor. Herkesin damak zevkine hitap edebilecek geniş bir menümüz bulunuyor. Deniz ürünlerinden makarnalara, özel et yemeklerimizden salatalara kadar yelpazemiz çok zengin. Özenle seçtiğimiz malzemeler ve kusursuz hizmet anlayışımızla konuklarımıza şık sunumlarla farklı lezzetler sunuyoruz.

Gelen misafirlerimiz ağırlıklı olarak turistler olunca, misafirperverlik konusunda da Türklerin farkını ortaya koymaya çalışıyoruz.

Sizin yemeklerle aranız nasıldır? Gırmisiniz mutfağa?

Yemek yapmıyorum ama vaktimin büyük bir çoğunluğunu mutfakta geçiriyorum. 90 kilo nasıl oldum yoksa? (Gülüyor). Yemeklerin, nasıl yapıldığını görmek çok hoşuma gidiyor. Malzemeleri almaya mutlaka ben gidiyorum. Mesela tuzda balık özel yemeklerimizdendir ve o balıkları

ANABİLİM, KIZIMIZA ÇOK ŞEY KATTI

Kızımın bir an önce sosyal çevreye dahil olması ve yaşlarıyla iletişim kurmaya başlaması için çeşitli etkinliklere katılıyorduk ancak yeterli olmadı. Bu nedenle okul konusunda bir araştırma yaptık ve Anabilim'i çok beğendik. Kızım Fatma şuan Anabilim Ataşehir Anaokulu'nda. Seneye birinci sınıfa başlayacak. Yuvaya başladıktan sonra kızımda müthiş bir gelişim gözlemledim. Farkına varmadan İngilizce konuşuyor. Kelime hazinesi muazzam. Kişisel gelişiminde çok büyük mesafe kat etti. Kendini daha rahat ifade ediyor ve özgüveni yerinde. Bazen kurduğu cümlelere çok şaşıyorum. Örneğin geçen gün derslerinde yardım ederken yanlışlıkla başka bir yeri göstererek soru sordum. Bana, "Baba sen bana doğruyu göstermeden benden doğruyu söylememi bekliyorsun," dedi. Okuldan çok memnunum, gerçekten bir aile gibi ilgileniyorlar.

gidip halden ben alırım. Zıpkinla vurulmuş balıklar almaya özen gösteririm. Çünkü malzemenin kalitesinin lezzet için önemli olduğunu biliyorum. Hem alışveriş yapmak, gezmek beni motive ediyor hem de işin içinde olduğum için kendimi daha huzurlu hissediyorum. Böylelikle işim keyifli bir hal alıyor; yorulmuyorum. Genel olarak masa başında oturacak biri değilim, sürekli hareket halinde olmak benim ruhumda var.

Müşteriye bakış açımız nasıl?

Kimi yerler vardır; menüsü güzeldir, yemekleri güzeldir, bulunduğu yer güzeldir ama iletişim eksikliğinden dolayı istediği verimi alamaz, müşteriler tarafından da sevilmez. Biz de böyle bir sıkıntı yok. Yemeklerimiz kadar müşterimizle kurduğumuz doğru ve samimi iletişim de bizim için önemli. Çünkü önemli olan sadece karınlarını doyurmak değildir, ruhunu da beslemek ister müşteri haklı olarak. Müşterilerimizle sağlam bir bağ kurarız, bu nedenle bir süreklilik vardır. Özellikle gelen turist müşterilerimizle sohbet etmeye özen gösteriyor; yemeklerimiz ve ülkemiz hakkında bilgileri veriyoruz.

Turistlerin özellikle istediği, yoğun ilgi gösterdiği bir yemek var mı?

Ürgüp yöresinden "testi kebabına" yoğun bir talep var. Kuzu etini testi içinde pişiriyoruz ve masaya testi geliyor ateşle birlikte. Masada kırılıp sonrasında servis yapılıyor. Bu nedenle de turistlerin ilgisini çekiyor. Bir de tuzla kaplı olan yine ateşi üstünde gelen balık dikkatlerini çekiyor. Bunun da

görünüşü kadar lezzetini de çok beğeniyorlar. Şova yönelik yemeklerimiz müşterilerimizin ilgi odağı oluyor.

Aşçıların tecrübesi ve el lezzeti de önemli değil mi?

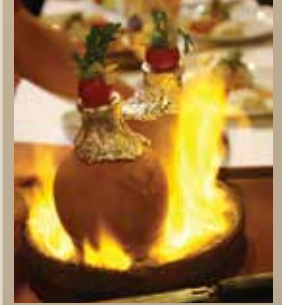
Elbette, baş aşçımız açıldığımızdan beri bizimle, çok deneyimlidir. Kimi müşterilerimiz geldiklerinde "aşçının değişmediği değil mi" diye soruyorlar. Bu durum da çok hoşuma gidiyor. Demek ki lezzet olarak bizim farkımızdalar ve sadece yemek yemek için değil, bunu keyfini yaşamak için bize geliyorlar. Bununla birlikte çalışma arkadaşlarımız turistlerle iletişim kuracak kadar, Rusça, İngilizce ve İspanyolca biliyorlar. Anlaşabilmeleri çok önemli çünkü.

Türk dizilerinin yurt dışında yayımlanmaya başlaması turizmi ve sizi olumlu etkiledi değil mi?

Kesinlikle olumlu etkiledi. Bize gelen turistler, Kıvanç Tatlıtuğ'u soruyorlar mesela. Muhteşem Yüzyıl'dan sonra Topkapı'ya ilgi daha da arttı. Muhtakkak görmek isteyenler var.

Restoranla ilgili hayalleriniz veya hedefleriniz neler?

Çatı katımızı faaliyete geçirmeyi hedefliyoruz. Çünkü manzarası çok güzel. Bunun dışında restoranlarla ilgili şu konunun da altını çizmek isterim. Bazı yerlerde menüler ve fiyatlar farklı. Bu yaklaşımı doğru ve etik bulmuyoruz. Bizim için helal para kazanmak çok önemli. Seyirlik değil işimizde ömürlük olmak istiyoruz. Ayrıca sektörde eğitilmiş insan maalesef çok az. Bu sektörün daha kaliteli olabilmesi için, bu işe eğitilmiş bakış açıları şart.

TESTİ KEBABI

Yapılışı: Et kuşbaşı olarak hazırlanır. Domates ve biber de etten biraz daha irice doğranır. Ayıklanan sarımsaclar, karabiber ve tuz ilave edilerek ezmeden karıştırılır. Testi içi ve dışı güzelce yıkandıktan sonra karıştırılan malzeme doldurulur. En üste tereyağı konulur.

VALİZLERİ TOPLAYIN, AY'A GİDİYORUZ

İngiliz astrofizikçi Stephan Hawking, Uluslararası Uzay İstasyonu'yla ilgili katıldığı bir televizyon programında insanoğlunun 50 yıl içinde Ay'da yaşamaya başlayacağını söyledi. Yolculuğun yalnızca Ay'la sınırlı kalmayacağını da dile getiren Hawking, bir sonraki durağın ise Mars olacağını açıkladı. Stephan Hawking'e göre nüfus artışı ve teknolojiye dayalı ilerlemeler, insanların dünya dışında yeni yerleşim arayışına girmesini kaçınılmaz kılıyor. "Geleceğimizden korkuyorum. Gezegenimiz aşırı nüfus ve kaynak eksikliği tehdidiyle karşı karşıya. Bir B planına ihtiyacımız var" diye konuşan Stephan Hawking, uzayda yeni koloniler kurmanın en iyi alternatif olduğu görüşünü dile getirdi. Hawking'in katıldığı programda Uluslararası Uzay İstasyonu'ndaki astronotlar canlı bağlantıyla uzaydaki günlük yaşamlarıyla ilgili bilgi verdiler.

SIRA DIŞI BİR DİNOZOR TÜRÜ KEŞFEDİLDİ

Amerikalı bilim insanları yeni bir dinazor türü keşfettilerini açıkladı. Yeni tür, Amerika Birleşik Devletleri'nde Güney ve Kuzey Dakota'da toplanan üç farklı iskelet kalıntılarında bulundu. Washington'daki Smithsonian Ulusal Doğa Tarihi Müzesi'nden omurgalılar taşıyıcı sorumlusu Hans Sues, bu yeni türün kemiklerinin yüzde 80'ine ulaştıklarını belirtti. Yeni türün dinozorlar için bile sıra dışı bir yapısı olduğunu söyleyen Sues, "Kafa kısmı sıra dışı şekilde uzun. Kafası ibikli, keskin köşeli kocaman gagası, tuhaf sürgülü çene eklemeleri var. Bunlar bitkileri ve etleri parçalamak için kullanılabileceğini gösteriyor," diye konuştu. Araştırmacılar yeni dinazor türüne bu ilginç görünümü ve bulunduğu yer nedeniyle "Cehennemden gelen Tavuk" takma ismini verdi.

DÜNYADA BİLİNENDEN DAHA ÇOK SU VAR

Kanada'nın Alberta Üniversitesi bilim adamlarından jeokimyager Graham Pearson liderliğindeki bilim heyetinin yaptığı ve online bilim dergisi The Journal Nature'de yayımlanan araştırmada, yerin derinliklerinde dünya yüzündeki okyanuslar kadar su olabileceği belirtildi. Araştırma ekibi yüzeyden yapılan sondajlarla yerin 4 ila 6 kilometre kadar altına inmeyi başardı. Ekip, bu derinlikte elmas bir geçiş tabakasına ulaştı. Buradan aldıkları örneği inceleyen Graham Pearson ve ekibi, bir mineral tanesinin içerisine hapsolmuş yüzde 1 oranında su buldu. Örnek yerin bu derinliğinde dünya yüzündeki okyanuslar kadar su olabileceğini ortaya koyuyor. Graham Pearson, yeni bulguların, bilinen su döngüsü anlayışını değiştirecek nitelikte olduğuna işaret etti.

BİO-BOT HASTALIKLARI SAPTAYIP TEDAVİ EDECEK

Illinois Üniversitesi araştırmacıları, esnek polimer kullanarak kuyruğu sayesinde hareket edebilen mikroskobik bir organizma üretti. Bio-bot adı verilen organizma, vücut içinde hareket ederek zararlı madde ve hastalıklı hücreleri tespit edecek. Bilim insanları, büyüttükleri kalp hücrelerini polimer örtü içinde bir araya getirdi. Zamanla atışları senkronize hale gelen kalp hücreleri, kuyruk sayesinde hareket edebilmeye başladı.

Phys.org sitesinin haberine göre, araştırma ekibinin başında yer alan Profesör Taher Saif, gelecekte tıp alanında büyük faydalar getirmesini umduğu bio-bot'un, insan vücudunda incelenmesi son derece zor bölgelere girebileceğini söyledi. Daha hızlı yüzen çift kuyruklu bir bio-bot üzerinde de çalışan Saif, mikroskobik organizma sayesinde hastalıkların çok daha kesin tanı ve erkenden teşhis edilebileceğini umuyor. Böylece, geleneksel cerrahi müdahalelere gerek kalmadan tedavi imkânı doğabilir.

sütaş

Ayran

içtikçe
iyi hissedeceksin!

sütaş

Doğal lezzet

KONSER

JUSTİN TİMBERLAKE, 26 MAYIS'TA İSTANBUL'DA!

Justin Timberlake, solo performansı ile Türkiye'de ilk kez dünya turnesi kapsamında sizlerle buluşuyor.

**26 MAYIS 2014, SAAT: 18.30, İSTANBUL
TEKNİK ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL**

ÖDÜLLÜ MÜZİSYENLERDEN MÜZİK ZİYAFETİ

Güher ve Süher Pekinel kardeşler, Dünya Sahnelerinde Genç Müzisyenler projesinde yer alan, Tchaikovsky ve Oistrakh yarışmaları dahil, uluslararası alanda elde ettikleri altı birincilik, üç ikincilik ve bir üçüncülük ödülleriyle büyük başarılarına imza atan genç müzisyenlerle birlikte sahne alacak.

**20 MAYIS 2014, SAAT: 20.00, MARTI
İSTANBUL HOTEL, İSTANBUL**

TİYATRO

"BENİ HATIRLAYINIZ"

Atölye Tiyatrosu, 2014 sezonunda, dramatik eylemin gerçek yaşamdan kaynaklanan belgelerle desteklendiği yeni bir oyun olan "Atatürk - Beni Hatırlayınız"ı sahneliyor. Dolmabahçe Harita Odası'nda geçen oyunda; Atatürk'ün anılarına, kendisiyle olan hesaplaşmalarına, hayallerine ve hayal edemediklerine şahit olacaksınız. Kimi zaman uygulanacağınız, kimi zaman düşüncelere dalacağınız oyunda özel bir insanı göreceksiniz.

**25 NİSAN-23 MAYIS 2014, SAAT: 20.30,
HALDUN DORMEN TİYATROSU, İSTANBUL**

SERGİ

CUMHURİYET: YENİ İNSAN YENİ HAYAT

İstanbul Araştırmaları Enstitüsü, Cumhuriyet'in 90'ıncı yıldönümünde, Türkiye Cumhuriyeti'nin yaratılış mucizesine ışık tutan bir sergiye ev sahipliği yapıyor; "Cumhuriyet: Yeni İnsan Yeni Hayat". Aykut Köksal ve Turan Tanyer'in danışmanlığında, Ekrem Işın'ın küratörlüğündeki sergi, 1930'lardan başlayarak, Cumhuriyet'in gururlu ve coşkulu bilim insanlarının, entelektüellerinin ve diğer meslek mensuplarının elele vererek oluşturduğu bir yeniden doğuşa tanıklık ediyor.

**11 ARALIK 2013-17 MAYIS 2014, SUNA VE İNAN
KIRAÇ VAKFI İSTANBUL ARAŞTIRMALARI
ENSTİTÜSÜ, İSTANBUL**

Hayalleri olan kadınlarımızla imkanı olan insanlarımız buluşuyor!

Turkcell ve Türkiye İsrافی Önleme Vakfı, Ekonomiye Kadın Gücü için bir araya geldi. Siz de ister internetten ister cepten destek vererek girişimci kadınların hayallerine ortak olabilirsiniz. Çünkü hayat paylaşınca güzel.

Ayrıntılı bilgi için: www.ekonomiyekadingucu.com

FON yazın, 5886'ya göndererek 5 TL katkıda bulunun.

T.C.
Aile ve
Sosyal Politikalar
Bakanlığı

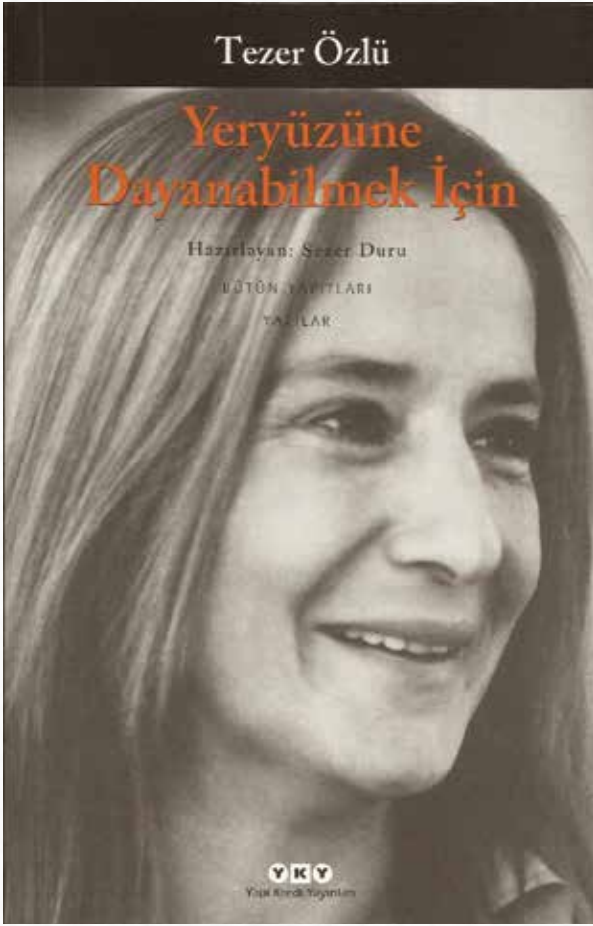
Türkiye İsrافی Önleme Vakfı

turkcell.com.tr | Müşteri Hizmetleri: 532

TURKCELL

Hayat paylaşınca güzel

YERYÜZÜNE DAYANABİLMEK İÇİN...

Kitabın yazarı Tezer Özlü: "Neden yazılır? Dünya acılı olduğu için yazılır. Duygular taşıdığı için yazılır. İnsanın kendi zavallılığundan sıyrılmaya çok güç bir işlemdir. Ama insan bir kez bu zavallılıktan sıyrılmaya görsün, o zaman yaşamı kendi egemenliği altına alabilir. İşte böylesi bir egemenliği bir iki kişiye daha anlatmak için yazı yazılır. (Ya da kendi kendine kanıtlamak için). Çünkü insanın kişisel özgürlüğü, kendi dünyasına egemen olmasıyla başlar.

KORKUNUN DESTANSI ROMANI: TEK KANATLI BİR KUŞ

Edebiyatımızın çınarı, büyük usta Yaşar Kemal'in Tek Kanatlı Bir Kuş kitabı, toplumda bulaşıcı bir hastalık gibi yayılan korkunun destansı bir romanı. Halkın neden terk ettiği bilinmeyen, gizemli karanlık bir kasaba, bu kasabaya atıldığı halde gidemeyen bir posta müdürü, yalnızlığın timsali bir istasyon şefi, "Alamancı" bir genç kadın... Metafor mu? Alegori mi yoksa? Şaşırtıcı ve çok katmanlı olay akışı, kişilerinin derinliği, röportaj keskinliği kazanan masalsi dille tam bir Yaşar Kemal romanı.

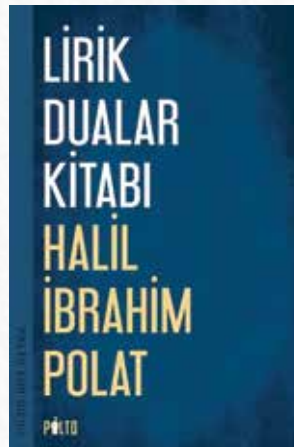
BİR KİŞİNİN ÖZLEDİĞİ KENDİSİNE KAVUŞMA ROMANI

"Korkağın Türküsü", Necati Tosuner'in 2008'de Attila İlhan Roman Ödülü'nü kazanan "Kasırganın Gözü" ve 2012'de yayımlanan "Susmak Nasıl da Yoruyor İnsanı" adlı romanlarıyla birlikte bir üçleme oluşturuyor. Korkağın Türküsü bir kaçıştan daha çok, kişinin özlediği kendisine kavuşmasının romanı. Daha yeni buharlaşmış gözyaşı kokusu, havada. Yaşamak zerdali çekirdeğine benzemez mi? Evet, çünkü zerdali çekirdeği de öyledir: Sert görünür ama isteklidir kırılmaya. Ve tatlıdır: Yorulduğuna değer! Bilmez misin? Bakalım neler ne olacak? Kayısılar dalları eğdiğinde...

İYİ İNSANLARA İLİŞKİN BİR ROMAN; KUZULAR VADİSİ

Yaşam çatışmaların, çelişkilerin sürdüğü bir döngü... Bu döngü içinde yer alan insan ilişkilerindeki roller genellikle "kurt" ve "kuzu" ikilemi arasında gidip geliyor. Bu ikilemde ya parçalamak var ya da parçalanmak. Üstün Dökmen, kurgusal ve ironik öğelerle yüklü bu kısa romanda, kurt ve kuzu olmanın ötesinde üçüncü bir seçeneğin ardına düşüyor. Roman kahramanının kişiliğinde okuru salt insan olarak yaşamaya, insanlık vadisinde var olmaya çağırıyor.

LİRİK DUALAR KİTABI

Ben bütün gülleri kalbin şüphesine batırdım
Seni yaşamayı yazdılar kabuğuma
Bie kelime gibi doğdun
Göğü yüzen alfabenin hira'sına

Ben bütün gülleri hiçliğin düğümüne
batırdım

Zaman uykunun avına düşürüldü
Bir alev gibi konuşan çamurda

Ben bütün gülleri derimin defterine
batırdım

GARANTİ DAİMA TÜRK BASKETBOLUNUN YANINDA!

Çekmeköy - Sancaktepe
kampüsü açılıyor!

“ARTIK BEN DE ANABİLİM’LİYİM.”

- Deneyimli kadrosuyla akademik sınavlarda %97 ve %100 oranında başarılar
- Bilimsel veriye dayalı olarak hizmet veren Yetenek Geliştirme Programı (YGP)
- Son 10 yılda ulusal ve uluslararası yabancı dil sınavlarında geleneksel birincilik ve ikincilik dereceleri
- Anaokulundan liseye öğrencinin gelişimini takip etme imkanı veren Türkiye’deki tek Okul Bilgi Sistemi (OBS)
- 3 yıl gibi kısa bir sürede dünya ikinciliği elde eden ve Olimpiyatlara 5 sporcu birden gönderen Anabilim Spor Kulübü

www.anabilim.k12.tr

 /AnabilimEgitim

 /Anabilim_Egitim

ANABİLİM EĞİTİM KURUMLARI

☎ 415 00 00

Ataşehir Anadolu Lisesi
Ataşehir Ortaokulu

Ataşehir İlkokulu
Ataşehir Ana Sınıfı

Sancaktepe Ortaokulu
Sancaktepe İlkokulu

Sancaktepe Ana Sınıfı
Çekmeköy Anaokulu

Suadiye Anaokulu
Dragos Anaokulu

Koşuyolu Anaokulu
Ataşehir Anaokulu

Esenehir Anaokulu
Çengelköy Anaokulu